

அயுள் ஜூநி

மணிகாற்சவ சிறப்பிதழ்

ஸ்ரீ குர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

தெல்லிப்பழை, இலங்கை

ஆடி - ஆவணி மாதம் - 2020

147

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தான மகோற்சவ காட்சிகள்

9

திருக்காம்பூர்ணங்கம்

05 FEB 2021

அமுள் ஓளி

(மாதாந்த சஞ்சிகை)

ஆசிரியர்

கலாநிதி ஆறு.திருமுருகன் அவர்கள்

ஆடி - ஆவணி மாத மலர்

2020

வெளியீடு : ஸ்ரீ தூர்க்காடேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை, திலங்கை

e-mail : thurkaiammantemple@gmail.com
face book : tellidurga@gmail.com

பதிவு கிளை : ISSN 2362 - 0587

ISBN 978 - 955 - 23 - 0019 - 3

ஆதிச் சமயமாகிய சைவசமயத்தை அரசு முறையாக அங்கீகரிக்க வேண்டும்

இலங்கை அரசாங்கம் பெளத்த சமயத்தை எவ்வாறு பாதுகாக்க வேண்டும் என திட்டமிடுகிறதோ அதேயளவுக்கு ஆதிச் சமயமாகிய சைவசமயத்தையும் பாதுகாப்பதற்கு நன்முறையில் திட்டமிட்டுச் செயற்பட வேண்டும். இலங்கை பெளத்த மக்கள் சைவத்திருக்கோவில்களை வழிபாடு செய்யும் வழக்கமுடையவர்கள். முன்னேஸ்வரம், திருக்கேதீஸ்வரம், திருக்கோணேஸ்வரம், கதிர்காமம், நல்லூர் போன்ற தலங்களை பெளத்தர்கள் கும்பிடத் தவறுவதில்லை. சில சிங்கள மன்னர்கள் சைவக் கோவில்களை புனர்நிர்மாணம் செய்து பாதுகாத்து வந்துள்ளனர். இந்நிலையில் சைவசமய பாரம்பரியங்களை நேசிக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும்.

சைவ மக்களின் தெய்வங்களாகிய விநாயகர், சிவன், முருகன், பத்தினித் தெய்வம் போன்றோர்களை தங்கள் வாழ்வில் இஷ்ட தெய்வங்களாக பெளத்த மதத்தவர்கள் நேர்த்திவைத்து வழிபாடு செய்யும் வழக்கம் இன்றுவரை தொடர்ச்சிற்கு. சிங்கள மக்களின் பெயர்களில் சைவக் கடவுளர்களின் பெயர்கள் நிறையவே உண்டு. சிவசேனன், கஜபாகு, தேவி போன்ற நாமங்கள் இதற்கு உதாரணமாகும்.

நம்நாட்டு வரலாற்றில் இலங்கை வேந்தனாகிய இராவணன் ஆட்சிபுரிந்த செய்தி பேசப்படுகிறது. இராவணன் சிவபக்தனாக மிளிர்ந்துள்ளான். இரண்டாயிரம் ஆண்டு களுக்கு மேற்பட்ட சைவ சமய வரலாற்றை யாரும் ஒதுக்கி விடமுடியாது. எனவே, பெளத்த மதத்திற்கு கொடுக்கப்படும் முக்கியத்துவத்தை சைவசமயத்துக்கும் வழங்கி, சைவ - பெளத்த உறவை பேணிப் பாதுகாத்தல் அவசியமாகும். இது விடயத்தில் அரசும், பெளத்த துறவிகளும் அக்கறை கொள்ளல் வேண்டும்.

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி திருப்பதிகம்

உலகமொரு மூன்றினுங் குலவுபற் பலகோடி யோனிபே தங்களாகி
ஊர்வநீர் வாழுவதத் துவநடப் பனநிற்பவுயரப் பறப்பதவழ்வ
நிலவரு மக்கள்வகை வகையாக வீன்றுமிக நீடருள் சுரந்தவைகடம்
நினைவறிந் திருக்கண்க விமையாம லிரவுபகல் நீங்காம லுடனிருந்து
அகிலபோ கங்களையு மூட்டியன் பொடுவளர்த் தாதரித் திடுமன்னையே
அடியரனு தினமுமுண் டானந்த முறவைகு மரியவா னாவமிர்தமே
திலகவா ஞுதலனங் கேயெனது துயரெலாந் தீரவருள் செய்யம்மனீ
தெல்லிநக ருமுகுடைப் பதியிலுறை நிறைசெயச் செல்லிதுர்க் காதேவியே!

எந்தநா ளெந்தவகை வந்துபந் தித்ததிங் கென்னைமல மென்பதறியேன்
எதிலாக் கற்பங்க ளெண்ணிலெண் னிலவாய் இருட்டல மிகுந்தறியென்
அந்தநடு வாதியில் லாதமக மாயிநின் அருளினா லறிவுதோன்றி
அமலமாம் வகையற்ப புல்பூடு மரமாகி யாமெழு வகைபிறப்பாய்
வந்துவந் தேபோவ தறியே னினிச்செயும் வண்ணமே தென்பதறியேன்
வரமருவு முன்சரண் போற்றவறி யேன்சான் வளர்க்கவகை தேடியோடிச்
சிந்தைநொந் தேயயரு மறிவிலேன் குறையெலாந் தீர்த்தருள்செய் வாயம்மனீ
தெல்லிநக ருமுகுடைப் பதியிலுறை நிறைசெயச் செல்லிதுர்க் காதேவியே!
-அருட்கவி சீ.விநாசித்தம்பி

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தான வருடாந்த மகோற்சவம்

அருள்மிகு துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தின் வருடாந்த மகோற்சவப் பெருவிழா இம்மாதம் (ஆகஸ்ட்) 20ஆம் திகதி கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகி தொடர்ந்து பன்னிரண்டு நாட்கள் நடைபெறவிருக்கிறது.

முக்கிய உற்சவங்களின் விபரம் :

கொடியேற்றம்	: 20.08.2020 (வியாழக்கிழமை)
திருமுறைத் திருவிழா	: 22.08.2020 (சனிக்கிழமை)
தங்கரதத் திருவிழா	: 24.08.2020 (திங்கட்கிழமை)
திருமஞ்சத் திருவிழா	: 25.08.2020 (செவ்வாய்க்கிழமை)
வேட்டைத் திருவிழா	: 28.08.2020 (வெள்ளிக்கிழமை)
கைலாச வாகனம்	: 28.08.2020 (வெள்ளிக்கிழமை)
சப்பறத் திருவிழா	: 29.08.2020 (சனிக்கிழமை)
தேர்த் திருவிழா	: 30.08.2020 (ஞாயிற்றுக்கிழமை)
தீர்த்தத் திருவிழா	: 31.08.2020 (திங்கட்கிழமை)
வைரவர் பொங்கல்	: 01.09.2020 (செவ்வாய்க்கிழமை)

அருள்மிகு துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தின் இவ்வருட மகோற்சவம், நாட்டின் தற்போதைய சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப நடைபெறவிருக்கிறது. பூசை மற்றும் மகோற்சவ கிரியை நேரங்கள் மாற்றப்படலாம் என்பதுடன், அடியார்கள் சுகாதார பாதுகாப்பு நடைமுறைகளைப் பின்பற்றி மகோற்சவத்தில் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்றும் தேவஸ்தான நிர்வாகசபை வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளது.

அருள்மிகு தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

-வரலாற்றில் சில பதிவுகள்-

யாழ்ப்பாணத்தின் வடபால் தெல்லிப்பழை துர்க்காபுரப் பகுதியில் காங்கேசன்துறைப் பெருந்தெரு வழியே எட்டாவது மைல் கல் தொலைவில் அமைந்திருக்கும் அருள்மிகு தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் இருநூற்று ஜம் பது ஆண்டுகளுக்கு மேலான வரலாற்றுப் பெருமை கொண்டது. இந்த ஆலயத்தின் பூர்வீக வரலாற்றையும், இன்றைய எழுச்சிப் பெருநிலையையும் அறிந்து கொள்வது பயன்தருவதாகும்.

பூர்வீகச் சிறப்பு

தொன்று தொட்டு வளரும், பண்பாடும் சார்ந்த மக்கள் இலங்கும் யாழ்ப்பாணத்துத் தெல்லிப்பழை கொண்டுள்ள பிரிவுகளிலே உழவுத் தொழிலைக்கைக்கொண்டு வரும், உயர்புகழுக்கு வித்தாக கொடைப்பண்பு செறிந்திலங்கும் உழுகுடைப்பகுதி வவுணாவத்தையிலே சைவமரபிலே வந்தவர் சைவப் பெரியார் கதிர்காமர்.

ஏறக்குறைய 1750ஆம் ஆண்டளவில் கதிர்காமர் இந்தியாவுக்குத் தலையாத்திரைக்காகப் புறப்பட்டு காங்கேசன்துறையில் தோணி யேறித் தென் இதியாவின் கீழைக்கரையில் உள்ள வேதாரணியத்திலே கரையிறங்கி அவர் அங்கிருந்து பாதயாத்திரையாகச் சென்று பல

ஆலயங்களை வழிபாடு செய்துகொண்டு காசித் திருத்தலம் வரை சென்றார். இவ்வகையில் இந்தியாவில் ஏறக்குறைய பத்து வருடங்கள் கடந்தன. இக்கால எல்லைக்குள் அவர் தமிழையும் சமஸ்கிருதத்தையும் நன்கு கற்றுத் தேறி ஒரு தூர்க்கை உபாசகராகவும் மாறிவிட்டார். அதனால் ஏறக்குறைய 1760ஆம் ஆண்டளவில் தாம் யாழ்ப்பாணம் திரும்பும்போது தூர்க்காதேவி யந்திரமொன்றையும், வெண்கலத்தினாலமைந்த ‘திருமுகக்கெண்டி’ உருவமொன்றையும் கையோடு கொண்டு வந்தார். அன்பர் கதிர்காமர் அவர்கள் காசியில் பலநாள் தங்கியிருந்தார். இந்தியா முழுவதிலுமூன்ஸ சக்தி பீடங்கள் அறுபத்து நான்கினுள்ளும் காசியிலுள்ள சொப்பனேஸ்வரி பீடம் முக்கியமானது. தூர்க்காதேவி சகல கலைகளுடனும் பொலிந்திருக்கும் பீடம் அது. அன்பர் கதிர்காமர் குறித்த யந்திரத்தை அங்கிருந்தே பெற்றிருந்தார் என எண்ணுதற்கு இடமுண்டு.

காசியாத் திரையை முடித்துக் கொண்டு காங்கேசன்துறையை வந்தடைந்த இப்பெரியார் கீரிமலையில் புண்ணிய தீர்த்தமாடி அங்கிருந்து நடந்து மூன்றுமைல் தூரம் இவ்விடம் நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார். திருவருள் அவரது நடையிலே தளர்வைத் தோற்றுவித்தது. ஆயிரக்கணக்கான மைல் தொலைவெல்லாம் நடைகண்ட நம் பெருந்தகையின் ஆற்றலிலே அடங்கிக் கிடக்கும் தூர்க்கை அங்கிருந்து கொண்டு அனைவருக்கும் திருவருள் பாலிக்கும் திருக்கருணை கொண்டாள். நடை தளர, உடல் தளர, அண்டியிருந்த இலுப்பைத் தோப்பிலே இளைப்பாறினார். கொண்டு வந்த தூர்க்கா சக்கரத்தை அங்கே தாபிக்குமாறு ஆணை பிறந்தது. அவ்வாணையைச் சிரமேல் தாங்கி மரத்தடியிலே சக்கரத்தை அமைத்து வழிபடத் தொடங்கினார். கதிர்காமர் தாம் கொண்டு வந்த யந்திரத்தையும் திருமுகக் கெண்டியையும் ஸ்தாபனம் செய்து வழிபட்ட இடமே இன்று தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானமாக வானளாவும் கோபுரங்களும், அலங்கார வளைவு கொண்ட

நுழைவாயிலும், அழகிய தெப்பக்குளமும் எழிலுட்டி நிற்கக் காட்சி தருகின்றது. கதிர்காமரின் ஆன்மார்ந்த பூசை நிலையமாயிருந்த இந்த ஆலயம் பரார்த்த பூசைக்குரிய நிலையமாய் இன்று விருத்தி அடைந்தவற்றை மேற்கூறிய செய்தி உணர்த்துகிறது.

மாவிட்டபுரம் கந்தசவாமி கோயிலோடு இவ்வாலயத்திற்கு ஆரம்ப காலம் முதலே நெருங்கிய தொடர்பு இருந்துள்ளதை பழைய ஏட்டுப்பிரதிகள் குறிப்பிடுகின்றன. 1829ஆம் ஆண்டு புரட்டாதி விஜயதசமி தினத்தன்று மாவை முருகன் இவ்வாலயத்திற்கு எழுந்தருளி வந்து வன்னி வாழை வெட்டும் நிகழ்ச்சி ஆரம்பமாகியது. இவ்வாலயத்தில் தொன்று தொட்டுத் தொடர்ந்து வரும் மற்றொரு சிறப்பம்சம் புராணபடனமாகும். வருடம் தோறும் பெரியபுராணம், கந்தபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம் ஆகியன கிரமமாகப் படிக்கப் பெற்று வந்துள்ளன. பன்னிரு திருமுறை முற்றோதல் நிகழ்வும் இடம்பெற்றுவருகின்றன. புராண படனம் நிகழ் த் துபவர் களையும் ஒதுவார்களையும் கெளரவிக்கும் நிகழ்வும் இங்கு சிறப்பாக நடைபெற்றது.

தர்மகர்த்தா சபையும் நிர்வாக சபையும்

1948இல் தனி முகாமையாளர் திரு.க.நாகநாதர் அவர்களினால் பதினொரு பேரைக்கொண்ட தர்மகர்த்தா சபையினரிடம் ஆலய பரிபாலனம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. 1965இல் உப சபையாக பதினெட்டு உறுப்பினர்களைக் கொண்ட நிர்வாக சபை தெரிவு செய்யப்பட்டு அவர்களே பரிபாலனப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தினர். நிர்வாக சபையினரின் பராமரிப்பில் அன்று முதல் இன்றுவரை ஆலயம் சிறப்பான வகையில் வளர்ச்சிபெற்று வருகிறது. நிர்வாக சபையின் ஏற்பாட்டில் முதலாவது கும்பாபிஷேகம் 1965ஆம் ஆண்டு ஆவணி ஓணத்திலும், இரண்டாவது கும்பாபிஷேகம் 1981 சித்திரை

உத்தரத்திலும், முன்றாவது கும்பாபிஷேகம் 1997 ஆவணிச் சுவாதியிலும், நான்காவது கும்பாபிஷேகம் 2011 தைத்திங்கள் 10ஆம் நாளிலும் (24.01.2011) சிறப்பாக நடைபெற்றது. முதலாவது நிர்வாக சபையின் தலைவராக அமரர் தியாகராசா அவர்கள் (கல்வி அதிகாரி) சிறப்பாக வழிநடத்தினார். அவரின் பின் அமரர் திரு.து.ஜெயரட்னம் (தெல் லிப் பழை மகாஜனக் கல்லூரி அதிபர்) வழிநடத்தினார். அவரின் மறைவின் பின் 1977 முதல் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் தலைவராகப் பணிபுரிந்து ஆலயப் பணிகளுடன் பன்முகப்பட்ட சமுதாய சமூகப்பணிகளையும் ஆற்றி வந்தார். இரு ஒரு வரலாற்றுப் பதிவாக இருப்பதுடன், சைவத் தமிழ் உலகத்தினால் என்றென்றும் மதித்துப் போற்றப்படும் பெருமையையும் அம்மையார் பெற்றிருப்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

2008 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 15ஆம் திகதியன்று அம்மையாரின் மறைவுக்குப் பின்னர் செஞ்சௌற்செல்வர் ஆறு திருமுருகன் அவர்கள் ஆலய நிர்வாக சபைத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்று, அம்மையாரின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி சிறப்பாகச் சேவையாற்றி வருகிறார். இவரது சேவைக்காலத்தின் போது 2011ஆம் ஆண்டு இங்கு மீண்டும் புனருத்தாரண வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு மகாகும்பாபிஷேகம் இடம்பெற்றது. ஆலயத்தின் முன்பக்கம் புதிய மண்டபம் அமைக்கப் பட்டதுடன் வண்டனிலிருந்து 1200 கிலோ எடையடைய கண்டாமணி கொண்டுவரப்பட்டு புதிய மணிக்கோபுரத்தில் பொருத்தப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் ஆலயத்தின் உட்பிரகாரங்கள் பலவித சிற் பவேலைப்பாடுகளுடன் புதுப்பிக்கப்பட்டன.

தென்திசை வாசல் மற்றும் குபேரவாசல் கோபுரங்கள்

ஆலயத்தின் தென்திசை வாயிலில் புதிய கோபுரம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டு, 2017 தை

மாதம் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. மேற்கு வடக்கு வாயிலில் அமைக்கப்பட்ட குபேர வாசல் கோபுரத்திற்கான கும்பாபிஷேகம் இவ்வருடம் (2018) கை மாதம் இடம்பெற்றது. மேற்கு வாசல் கோபுரத்திற்கான அடிக்கல் நாட்டும் வைபவம் இவ்வருடம் பங்குனி உத்தர தினத்தன்று இடம்பெற்றது. கட்டட வேலைகள் துரிதமாக இடம்பெற்று வருகின்றன. எதிர்வரும் கை மாதம் மேற்கு வாசல் கோபுர கும்பாபிஷேகம் இடம் பெறும் என்பது அடியாரின் எதிர்பார்ப்பாகும்.

மகோற்சவப் பெருவிழா

துர்க்காதேவி ஆலய வரலாற்றில் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெறுவது 1968ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட மகோற்சவமாகும். ஆவணி மாத பூர்வபட்சத்தில் வரும் பூர் நட்சத்திரத்தில் கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகி திருவோண நட்சத்திரத்தில் தீர்த்த விழாவோடு நிறைவு பெறுவது ஆலயத்தின் மகோற்சவ ஒழுங்காகும். பன்னிரண்டு தினங்கள் மகோற்சவம் நடைபெற்று வருகிறது. இங்கு மகோற்சவப் பெருவிழா ஆரம்பிக்கப்பட்டு இவ்வருடம் ஐம்பது ஆண்டுகள் நிறைவு பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

2009 ஆம் ஆண்டு துர்க்காதேவிக்கு புதிய திருமஞ்சமொன்று வடிவமைக்கப்பட்டது. அது முதலாக ஆண்டு தோறும் மகோற்சவத்தின் போது ஆறாவது நாளன்று திருமஞ்சத் திருவிழா நடைபெற்று வருகிறது.

2013 ஆம் ஆண்டு இங்கு புதிதாக சைலாசவாகனம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. வருடாந்த மகோற்சவ காலத்தில் ஒன்பதாவது நாளன்று இங்கு கைலாச வாகனத் திருவிழா இடம்பெற்றுவருகிறது.

துர்க்காபுரம் மகளிர் கீல்லம்

தேவஸ்தானம் ஆற்றும் பன்முகப் பணிகளில் தலையாய ஓர் அறப்பணியாகக் கருதப்படுவது துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லப் பணியாகும். ஆதரவற்ற ஜந்து வயதுக்கு

மேற்பட்ட சிறுபிள்ளைகளை ஆதரித்துக் கல் விழுட்டி, உணவூட்டி சகல பராமரிப் பையும் மேற்கொண்டு பணிபுரிவதற்கு ஆரம்பத்தில் சிறிய கட்டடத்தில் இடம் கிடைத்தது. இவ் இல்லம் - 1982ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 3ஆம் திகதி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1985ஆம் ஆண்டு சகல வசதிகளுடன் கூடிய மாடிக் கட்டடம் கட்டப்பட்டு மகளிர் இல்ல செயற்பாடுகள் இங்கு இடம்பெற்றுவருகின்றன.

சிறு பெண் பிள்ளைகளுக்கான புதிய விடுதிச்சாலை

2009ஆம் ஆண்டில் வன்னிப் பகுதியில் போர் நிலைமைகளினால் பாதிக்கப்பட்ட சிறு பெண் பிள்ளைகளையும் மகளிர் இல்லத்தில் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டு பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். இதனால் ஏற்பட்ட இடநெருக்கடியைத் தவிர்க்கும் வகையில் ஆலயத்தின் தெற்குவீதியில் இவர்களுக்கான புதிய விடுதிச்சாலையொன்று புதிதாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

பல்துறைப்பட்ட சமூகப்பணிகள்

ஆலயங்களை வாம் அறச்சாலைகளாக அமையவேண்டும் என்ற புனித நோக்கத்திற்கமைய இவ்வாலயம் ஆற்றிவரும் பணிகள் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அம்மையார் பிறந்தநாள் அறநிதியம் 1989ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு இன்றுவரை சிறப்பாக இயங்கி வருகின்றது. ஆண்டுதோறும் ஐநால்லரி மாதம் 7ஆம் திகதியில் இதன் பயன்பாடு நிகழ்கின்றது. நூல் வெளியீடு, அறிஞர்களை கொரவித்தல், வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழ்ப்பட்ட பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு உதவுதல், கைதடி வயோதிபர் இல்லத்திற்கு அன்பளிப்பு, யாழ். பல்கலைக்கழக மருத்துவபீடத்திற்கு உதவியமை, யாழ்

போதனா வைத்தியசாலைக்கு சிகிச்சை இயந்திரங்கள் வாங்க உதவியமை என்பன குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வுகளாகும். பிறந்தநாள் அறநிதியத்தின் சார்பில் வங்கியில் நிரந்தர வைப்பிலிடப்பட்டுள்ள பணத்திற்கு கிடைக்கும் வட்டி ஆண்டு தோறும் சமூகப்பணிக்கு ஒதுக்கப்படுகின்றது. மற்றும் இவ்வாலயத்தின் நிதியிலிருந்து இந்நாட்டில் உள்ள பல்வேறு நிறுவனங்களும், வைத்தியசாலைகளும், பாடசாலைகளும் பயன்பெற்றுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தேவஸ்தான நிர்வாக சபையினால் நடத்தப்படும் துர்க்காதேவி மணிமண்டபம் நல்லூர் கந்தன் மேற்கு வீதியில் அமைந்துள்ளது. இந்த மண்டபத்திற்கான காணி நிலத்தை பெருமாட்டி திருமதி விசாலாட்சி அரியகுட்டி அம்மையார் அவர்கள் தர்மசாதனம் செய்துள்ளார். நல்லூர் துர்க்காதேவி மணிமண்டபத்தில் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் நண்பகல் அன்னதானம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இதுதவிர, நல்லைக்கந்தன் மகோற்சவ காலம் இருபத்தைந்து நாளும் அடியார்களுக்கு அன்னதானம் வழங்கப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. தவப்பெருந்திரு நாவலர் பெருமான் குருபூசை, தவமுனிவர் யோகர் சுவாமிகளின் குருபூசை, சமயகுரவர்கள் குருபூசை என்பன சிறப்பாக இங்கு நடைபெறுகின்றது. இங்கு இசை நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் சமய நிகழ்ச்சிகள், நூல் வெளியீடுகள், அரங்கேற்ற நிகழ்ச்சிகள், திருமண வைப்பவங்கள் என்பனவும் இடம் பெற்று வருகின்றன. இந்த மணிமண்டபத்தில் 2015ஆம் ஆண்டு திருத்த வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதுடன், மண்டபத்தின் பின்பகுதியில் மூன்றுமாடிகள் கொண்ட புதிய கட்டடமொன்றும் அமைக்கப்பட்டது. விருந்தினர் உணவு மண்டபமும், கருத்தரங்கு மண்டபமும், புதிய கட்டத் துக்குள் நிறுவப்பட்டிருப்பதும் சிறப்புக்குரியது.

தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் ஆற்றி வருகின்ற அறப்பணிகளின் தொடரில் 07.01.2002 இல்

அருள்டுள்

ஆடி - ஆவணி மாத மலர்

ஆலய வளாகத்தில் “சிவத்தமிழ்ச் செல்வி சைவத்தமிழ் ஆய்வு நூலகம்” திறந்து வைக்கப்பட்டது.

தெல்லிப்பழை கிழக்கு பகுதியில் நன்கொடையாகக் கிடைத்த காணியில் வீட்டுத் திட்டமொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லத்தில் வளர்ந்து திருமணமான பெண்பிள்ளைகளின் நலன் கருதி இவர்களுக்காக புதிய வீடுகள் அமைக்கப்பட்டு குடும்பமாக அங்கு வாழ்ந்து வருகிறார்கள். துர்க்காபுரம் மாதிரிக் கிராமமாக இந்த வீட்டுத்திட்டம் பரிணமித்து வருகின்றது.

முதன் முதலாக யாழ்ப்பாணத்தில் சித்த ஆயுர்வேத வைத்தியசாலையை ஆலய வளாகத்தில் நிறுவிய பெருமை துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்திற்கு உரியது. வடமாகாண சித்த ஆயுர்வேத தினைக்களத்தின் அனுமதியுடன் ஆலய தர்மகர்த்தசபை உறுப்பினர் ஒருவரது இருமாடிவீட்டை தேவஸ்தானம் வைத்தியசாலைக்காக பயன்படுத்தி வருகிறது. இந்த வைத்தியசாலை இருபத்து நான்கு மணிநேரமும் இயங்குவதுடன் நோயாளர்கள் தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெறக்கூடிய வசதிகளும் செய்யப்பட்டு உள்ளன.

1990ஆம் ஆண்டுக்கு முன் ஆலய வீதியில் இயங்கி வந்த அந்தணச் சிறுவர்களுக்கான வேதபாராயண பாடசாலை போர்ச்சுழ் நிலைகள் காரணமாக செயலிழந்தது. இப்போது ஆலய திருத்தேர் மண்டபத்தில் மீண்டும் வேதபாராயண பாடசாலை 2016ஆம் ஆண்டு தைப்பூச நாளிலிருந்து இயங்கிவருகிறது.

ஆலயத்தின் அன்னதானப் பணி நீண்ட காலமாகவே இடம் பெற்று வரவதையும் சிறப்பாகச் சொல்லலாம். வாரத்தின் இரு தடவைகள் அதாவது

செவ்வாய், வெள்ளி, ஆகிய நாட்களில் பன்னிரு இங்கு அன்னதானம் வழங்கப்படுகிறது. **பன்னிரு திருமுறைகள் நூல் வெளியீடு**

சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அம்மையாரின் மறைவுக்குப் பின்னர், ஒவ்வொரு வருடமும் அவரது குருபூசை தினத்தன்று ஆலய நிர்வாகம் பன்னிரு திருமுறை பாடல்கள் அடங்கிய நூல்களை தொடராக வெளியிட்டுவரும் சிறப்பான கைங்கரியமொன்றை நிர்வாக சபைத் தலைமைப் பதவியை புதிதாக பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட வேளையில் சென்ற சொற் செல் வர் கலாநிதி ஆறுதிருமுருகன் அவர்கள் தொடக்கி வைத்தார். அந்த வகையில் வருடந்தோறும் பகுதி பகுதியாக பன்னிரு திருமுறைகள் வெளியிடப்பட்டு வந்ததுடன், அம்மையாரின் பத்தாவது குருபூசை

நிகழ்ந்த 2018 ஆம் வருடத்துடன் பன்னிரு திருமுறைகள் நூல் வெளியீட்டுத் தொடர் சிறப்பாக நிறைவடைந்திருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆலய பிரதம குருவின் மறைவு

ஆலயத்தின் பிரதம குருவாகப் பணியாற்றி வந்த சிவஞ் பா.அகிலேஸ்வரக் குருக்கள் அவர்களின் திடீர் மறைவு அம்பாள் அடியார்கள் அனைவருக்கும் அதிர்ச்சியையும் மிகுந்த துயரத்தையும் ஏற்படுத்திவிட்டது. இவர் சிறுவயதிலேயே ஆலயத்தில் இணைந்து நாற்பது வருடங்களுக்கும் மேலாக பணியாற்றி வந்துள்ளார். குருக்கள் அவர்கள் 2018 ஆம் ஆண்டு பெற்றவரி மாதத்தில் காலமானார். இவரது மறைவைத் தொடர்ந்து சிவஞ் செந்தில்ராஜக் குருக்கள் ஆலயத்தின் பிரதம குருவாகப் பொறுப்பேற்று, ஆலயத்தை நல்ல முறையில் வழிநடத்தி வருகிறார்.

(தொகுப்பு : அ.கனகசூரியர்)

ஆவணித் திங்கள் அருள் கூட்டும்

சூ. குகதேவன்

ஆவணித் திங்களம்மா அன்னனேயே துர்க்கையம்மா

கேவியே உன்புகழ் பாழமகிழ்ந்திரும் நற்கொழுஞ்சறமம்மா
திருமுறை யழுதமம்மா தித்திக்கப் பாடுமம்மா

திருமிகு குடைகள் சுற்றிவலம்வரும் தில்லிய காட்சியம்மா
பூவிலலங் காரும் ஓமென் றொளிக்குமம்மா

பூரணி உன்னாருள் மாட்சிகண் டெங்களின் உள்ளம் குளிருமம்மா
லேட்டை மிகுவாழ எங்களின் வேதனை துனையோட்டி

வெற்றிக் திருநடம் ஆழயே வந்தாருள் கேவியன் மாட்சியம்மா
அந்திப் பொழுதினிலே எங்கள் சிந்தை குளிர்ந்திடவே

ஆழவலம்வந் தாரளிழுமினிய சப்பரக் காட்சியம்மா
தேர்வலம் கண்டுவக்கும் நெஞ்சம் குளிருமம்மா

கேவியே உன்புகழ் பாழப் பணிந்துளம் மகிழ்ந்துதொழுவோமம்மா
ஆழ மகிழ்ந்திரும் அற்புதகத் தீர்த்தம் ஆழயே மகிழுமம்மா

அரும்பிணி துயரம் யாவையுமோட்டும் மருந்திகுவாகுமம்மா
நாழந லம்தாரும் கங்கைகாலேரி யழனைசரஸ்வதியும்

சிந்துகோதா வரி நர்மதையோடூழில் சூட்டியெழில்தாருமே!

மெய்கண்ட சாஸ்திரங்களிற்கு முற்பட்

சைவ சித்தாந்தம்

பேராசிரியர் சோ. கிருஷ்ணராஜா

சிவஞான போதத்தின் ஆசிரியரான மெய்கண்ட தேவர் 13 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்தவர். இவருக்கு நான்கு நூற்றாண்டுகளிற்கு முன்பதாகவே சத்தியயோதி, பத்ருஹரி என்பவர்களால் சைவசித்தாந்தம் ஒரு மெய்யியல் முறைமையாக விருத்தி செய்யப்பட்டு விட்டது. இதுவரை அறியப்பட்ட தரவுகளின் அடிப்படையில் நோக்கும் பொழுது கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படும் சத்தியயோதி என்பவரே முதன்முதலில் சைவசித்தாந்தத்தை ஒரு சமய தத்துவமாகவும், ஒரு உலக நோக்காகவும் உறுதியாக வரையறுத்து உருவாக்கியவரெனத் தெரிய வருகிறது. அஷ்டப்பிரகரணம் என அழைக்கப்படும் எட்டு நூல்களில் தத்துவ சங்கிரகம், தத்துவத் திரய நிரணயம், போக காரிகை, மோட்ச காரிகை, பரமோட்ச நிராச காரிகை என்ற ஐந்து நூல்களின் ஆசிரியராக இவர் காணப்படுகிறார். இவை தவிர, ரெளரவ ஆகம விருத்தி, நரேஸ்வர பர்க்ஷா ஆகிய நூல்களையும் அவரே முதியதாகக் குறிப்பொன்றுள்ளது. “வியாகரண சாஸ்திரம், தர்க்க சாஸ்திரம் என்பனவற்றை அறிந்தவராகவும் என்னை ஒத்தவர்களால் அறியமுடியாத அறிவின் மகிமையுடையவருமான சத்திய ஜோதி” எனத் தத்துவ சங்கிரகத்திற்கு உரையெழுதிய அகோரசிவாசாரியார் இவரின் பெருமையை எடுத்துக்கூறினார். “சித்தாந்த சாத்திரங்களிற்கு முடிவான பொருளூடன் வழிகாட்டியவராகவும், ஆசிரியர்களாலும் பூசிக்கத் தக்க வராயுமுள்ள சத்தியயோதி” என மோட்ச காரிகைக்கு விரித்துரை செய்த பட்டராம கண்டர் குறிப்பிடுகிறார்.

சத்தியயோதியின் ஆசிரியர் பதினெண் பத்ததித் தலைவர்களில் ஒருவரான உக்கிரயோதி என்பவராவர். சர்வதரிசன சங்கிரகம் என்ற நூலில் சைவதரிசனம் பற்றிய குறிப்புகள் வருமிடத்து மிருகேந்திரம், பெளஷ்கரம் போன்ற ஆகம மேற்கோள்களுடன் சத்தியயோதியின் தத்துவ சங்கிரகம் என்ற நூலிலிருந்தும் மேற்கோள் தரப்படுகிறது. சத்தியயோதியின் நூல்கள் சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களேயாகுமென ஆறுமுகநாவலரும் தனது இரண்டாம் சைவ வினாவிடையில் குறிப்பிடுவது அவதானிக்கத்தக்கது.

கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டு சைவ சமய வரலாற்றில் மிக முக்கியமானதோரு காலகட்டமாகும். அகச் சமயங்களிற்கிடையிலான முரண்பாடுகள் இக்காலத்தில் கூர்மையடையத் தொடங்கியதால் சைவத்தின் நிலைப்பாட்டிலிருந்து சிவாகமங்களிற்குப் பொருள் நிச்சயம் செய்ய வேண்டிய தேவையேற்பட்டது. ஆகமங்களிற்கான விருத்தியுரைகள் எழுதப்பட்டன. ரெளரவம், சுவாயம்பு, பெளஷ்கரம், மிருகேந்திரம், மதங்கம் என்பனவே முதன்முதலில் விருத்தியுரை கண்ட சைவாகமங்களாகும். சைவாகமங்களை ஆராய்ந்து அவற்றின் சாராம்சமான சைவசித்தாந்த மெய்யியலை சத்தியயோதி வரையறை செய்தார். ரெளரவ ஆகமத்தில்கிடைத்த பொருளின் உண்மையை தத்துவ சங்கிரகம் என்னும் பிரகரணத்தாலும், சுவாயம்பு ஆகமத்தால்கிடைத்த பொருளை தத்துவத்திரய நிரணயம் என்ற நூலாலும் சத்தியயோதி விளக்கினாரென இவ்விரு

நூல்களதும் உரையாசிரியரான அகோர் சிவாசாரியார் குறிப்பிடுகிறார். இவரைத் தொடர்ந்து முதலாம் இராமகண்டர் (கி.பி. 925 - 975), பூங்கண்டர், நாராயணகண்டர் (கி.பி. 1075 - 1100), இரண்டாம் இராமகண்டர் (1100 - 1130) ஆகியோர் சைவசித்தாந்தத்தை வளப்படுத்தியவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

ஆனால் தமிழ்நாட்டின் சமய வரலாற்றில் கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டு வரை பக்தி நெறியே பிரதான பண்பாகக் காணப்பட்டது. இது கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டிலிருந்து தீவிரமடைந்தது. பெளத்த சமண சமயங்களே சைவ பக்திநெறிக்கு பிரதான சவாலாக இருந்தன. சைவநாயன்மார்கள் இம்மதங்களிற்கு எதிரான போராட்டங்களில்ஸடுபட்டனர். இதனால் சித்தாந்த மெய்யியலை உருவாக்கும் முயற்சிகளில் அவர்கள் பெரிதும் ஈடுபடவில்லையெனினும் ஆகமங்களைப் போற்றினர். “அரவொலி ஆகமங்கள் அறிவார் அறிதோத்திரங்கள் விரவிய வேத ஒலி விண்ணெலாம் வந்திசைப்ப” என்று சுந்தரமூர்த்தி சவாமிகள் பாடுகிறார்.

பல்லவ அரசனான இரண்டாம் நரசிம்மவர்மனின் (கி.பி. 691 - 728) கைலாச நாதர் கோயிற் கல்வெட்டொன்றில் அவன் ‘சைவ மார்க்கத்தைப் பின்பற்றுபவன்’ என்றதொரு தொடர் காணப்படுகிறது. மேலும் சைவ சூடாமணி என்ற விருதுப் பெயரும் இவ்வரசனது கல்வெட்டிற் காணப்படுகிறது. இரண்டாம் நந்திவர்மன் “ஆகமப்பிரியன்” எனக்கல்வெட்டுகளில்பாராட்டப்படுவதுடன், ஆலயங்களில் ஆகமக் கிரியைகள் நடைபெற்றன என்பதனையும் இக்கல்வெட்டுக்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

எனினும் ஆகமப் போதனைகளிலிருந்து உருவாக்கப்பட்ட சைவ சித்தாந்த மெய்யியலொன்றின் தேவை கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டளவிலேயே தமிழ்நாட்டில் உணரப்பட்டதெனலாம். திருமந்திரம் கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிற்குரிய நூலாகக் கருதப்படுகிறது. திருமூலரின் காலம் எவ்வாறாயினும், ஆகமக் கருத்துக்கள், பெயர்கள் என்பன திருமந்திரத்திற் காணப்பட்ட பொழுதும், சைவ சித்தாந்தம் ஒரு முழுமையான மெய்யியற் கோட்பாடாக திருமந்திரத்திற் காணப்படுகிறதென வாதிப்பதிற் பல சிரமங்களுண்டு.

சோழப் பெருமன்னர் காலத்தில் தமிழ்நாட்டின் சமூதாய வாழ்வு பல மாறுதல் களைக் கண்டது. ஆலயங்களை மையமாகக் கொண்ட சமய நிறுவனங்கள் நாடு முழுவதும் பரவலாகத் தோன்றி வளர்ச்சியடைந்தன. இதன்பேராக ‘சமூகச் சொத்து’ ஒரு புதிய தோற்றப்பாடாக, அரசின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டது. இவ்விடத்தில் சித்தாந்த சாராவளியில் வருகிறதொரு குறிப்பும் நம் கவனத்தை ஈர்க்கும் செய்தியாக உள்ளது.

“ராஜேந்திர சோழனென்னும் பெயருள்ள சோழராஜன்
ஒருவன் பூமியாளும் காலத்தில் கங்கா ஸ்நானத்திற்குப்
போனபோது அவ்விடத்திற் சைவாசாரியார்களைக்
கண்டு அவர்களை அழைத்துவந்து தன்னுடைய
ராஜ்ஜியத்தில் ஸ்தாபித்தான். அதுமுதல்
காஞ்சி மண்டலத்திலும், சோழ மண்டலத்திலும்
எங்கும் சைவ சம்பிரதாயம்-விஸ்தாரமாயிற்று.”

சித்தாந்த சாராவளி குறிப்பிடும் அரசன் முதலாம் இராசேந்திரனாவான். இவனது காலம் பதினோராம் நூற்றாண்டு. இவன் வடக்கு நோக்கித் தன் படைகளுடன் சென்று கோதாவரி ஆற்றங்கரையில் முகாமிட்டு இருந்ததுடன் கங்கைக் கரைவரை தன் படையை அனுப்பியிருந்தான்.

தமிழகத்தின் எல்லைகளுக்கப்பாலிருந்து சைவாசாரியர்கள் (பிராமணர்கள்) அரசு ஆதரவுடன் சோழ நாட்டிற் குடியேற்றப்பட்டமையானது தமிழ்நாட்டு பொருளாதார நிலையிலும், சமய நிலையிலும் புதியதொரு பரிமாணத்தை ஏற்படுத்த வாயிற்று. ஆலயத்திலும் ஏன், சாதாரண வாழ்க்கையிலும் கூட சமயக் கிரியைகள் தம் ‘பிடிப்பை’ பலப்படுத்தின. பத்ததிகள் பலவும், அவற்றுடன் கூடவே ஆகமப் பொருளை நிச்சயம் செய்த சத்தியயோதி முதலானோரின் சித்தாந்த அறிவும் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்து சேர்ந்தன.

பக்ரதி - நர்மதை ஆகிய ஆறுகளிற்கிடையிலான பகுதியில் துர்வாசர் என்ற சைவ சிவாசாரியாரால் தொடக்கி வைக்கப்பட்டதெனக் கருதப்படும் சைவ சமய சம்பிரதாய மடங்கள் காணப்பட்டதாக காகதீய அரசியான ருத்திரமாதேவியின் மல்காபுரம் கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது. துர்வாச முனிவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது ஆமர்த்தக மடம். பின்னர் அதிலிருந்து ரணபத்ரம், கோளகி, புஷ்பகிரி என்ற மூன்று மடங்கள் பிரிந்தன. ஸந்த்குமாரர் ஆமர்த்த மடாதிபதியாய் இருந்தவர். புஷ்பகிரி மடத்திற்கு அதிபதியாயிருந்தவர் சனகர், கோளகி மடத்திற்கு அதிபதியாயிருந்தவர் சனாதனர். சனந்தர் ரணபத்ர மடத்திற்கு அதிபதியாயிருந்தார். பத்ததியாசிரியரான சோமசம்பு கோளகி மடத்தைச் சார்ந்தவர். இவரால் இயற்றப்பட்ட சோமசம்பு பத்ததி ‘ஆகமமாகிய சமுத்திரத்தில் விளங்கும் சேது’ என்ற புகழ் பெற்றது. சைவாலயக் கிரியைகளுக்கான பத்ததிகளில் சோமசம்பு பத்ததியின் முதன்மையாவரும் அறிந்ததே. சிவஞான சவாமிகளும் தனது பாடியத்திற் சோமசம்பு பத்ததியைச் சிறப்பித்துக் கூறுகிறார். இப்பத்ததி கி.பி. 859 ஆம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்டது. அசிந்திய விசுவசாதாக்கியம் என்னும் ஆகமத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டது. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் சோழநாட்டில் வாழ்ந்த அகோர சிவாசாரியார் சத்தியயோதியின் தத்துவ சங்கிரகம், தத்துவத் திரைய நிர்ணயம், போக காரிகை என்ற மூன்று நூல்களிற்கும், போஜரின் தத்துவப் பிரகாசிகை, ஸ்ரீ கண்டரின் இரத்தினத்திரையம் ஆகிய நூல்களிற்கும் விரித்தியுரை செய்தவர். கிரியாக்கிரமஜியோதி என்ற பூர்வ - அபரக் கிரியைகள், ஆலயக் கிரியைகள் என்பன தொடர்பான பத்ததியும் 1157இல் இயற்றப் பட்டது. சோமசம்பு பத்ததியை அனுசரித்தே தனது பத்ததியும் இயற்றப்பட்டதாக அகோர சிவாச்சாரியார் குறிப்பிடுவதும் அவதானிக்கத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணத்துச் சைவமரபு, அகோர சிவாசாரியார் பத்ததியை சைவத்திற்குரிய அதிகாரபூர்வமான பத்ததியே என ஏற்றுக் கொண்ட பொழுதும், சிவஞான சவாமிகள் அதனை நிராகரிப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அகோர சிவாசாரியார் பத்ததி சிவசமவாத நிலைப்பாடுடைய தென்பது அவரது கருத்து. இவ்விடத்து சைவ சமய கிரியைகள் தொடர்பான யாழ்ப்பாணத்தவரின் நிலைப்பாட்டிற்கும், சிவஞான சவாமிகளின் மெய்கண்ட சந்தான ஆதீனத்திற்குமிடையில் அபிப்பிராய வேறுபாடுகள்

இருப்பதையும் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். இவ்வபிப்பிராய வேறுபாடு யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஞானப்பிரகாச முனிவர் (16ஆம் நூற்றாண்டு) காலத்தில் ஏற்பட்டதாகும். சிவஞான சித்தியாருக்கு உரைவிளக்கம் எழுதிய நல்லூர் ஞானப்பிரகாச முனிவர், அதன் எட்டாம் சூத்திரத்தின் இறுதியில் உமாபதி சிவாச்சாரியாரின் சிவப்பிரகாசத்தில் வருகிற செய்யுளொன்றிற்கு சொல்லமைப்படுப்படி பொருள் கொண்டால் அது சிவசமவாதமாகு மென்றும், எனவே சொற்களை இடம்மாற்றிப் பொருள் கொள்ள வேண்டும் என்றும் குறிப்பிடுகிறார். ஞானப்பிரகாச முனிவரின் மேற்படி கருத்து தம்மை மெய்கண்ட சந்தானம் என உரிமை பாராட்டுகிற சிவஞான சுவாமிகளின் ஆத்மை மரபிற்கு உவப்பான தாயிருக்கவில்லை. இதனாற் போலும் சிவஞான சுவாமிகள் ஞானப்பிரகாச முனிவரை சைவ சித்தாந்தி அல்லவென்றும், அவர் சிவசமவாதியே என்றும் குற்றம் சாட்டுகின்றார். ஆனால் யாழ்ப்பாணத்துச் சைவமேவனில், அகோர சிவாசாரியாரையும், ஞானப்பிரகாச முனிவரையும் சைவசித்தாந்த மரபிற்குரியவர்களாகவே ஏற்றுக் கொள்ளுகிறது. இது தொடர்பான வாதப்பிரதிவாதங்களை ஆறுமுக நாவலரின் பிரபந்தத் திரட்டில் கண்டு கொள்ளலாம்.

அகோர சிவாசாரியார் காலம்வரை, அதாவது பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை ஆகமங்கள் பற்றிய ஆய்வும், சைவ சித்தாந்த ஆய்வும் தமிழ்நாட்டிற் கூட வடமொழியிலேயே நிகழ்ந்தமையும், அவ்வாய்வுகள் பெரும்பாலும் பிராமணர் குழாத்திடையேயே குறுகிப் போயிருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்தே சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்கள் தமிழில் வெளிவரத் தொடங்குகின்றன. தேவார மரபிலிருந்து சித்தாந்த சாஸ்திரத்திற்கு தமிழ்ச் சமய மரபு மாற்றம் பெறுவதை திருவந்தியார், திருக்களிற்றுப் படியார் ஆகிய இருநூல்களும் கூட்டுகின்றன. மெய்கண்டரின் சிவஞானபோதமே தமிழில் சைவசித்தாந்த மெய்யியலின் சாராம்சத்தை முழுமையாகக் கூறும் முதன் நூலாகும். இதனைத் தொடர்ந்தே சிவஞான சித்தியார் முதலான மெய்கண்ட சாஸ்திர நூல்கள் இயற்றப்பட்டன. எனினும் இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்குள்ளேயே (13ஆம், 14ஆம் நூற்றாண்டுகள்) இவையெல்லாம் நடந்தேறி விடுகிறது. திருவந்தியாரும், திருக்களிற்றுப்படியாரும் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு காலத்திற்குரிய நூல்களாகும். தேவார திருவாசகங்களாகிய ஸ்தோத்திரப் பாடல்களிலிருந்து சாஸ்திர நூல்களிற்கான மாறும் காலகட்டத்தை இவ்விரு நூல்களிலும் கண்டு கொள்ளலாம். அதாவது பக்தி நெறியிலிருந்து தத்துவ நெறிக்கு மாறுவதையும் தொடர்ந்து சாஸ்திர நூல்கள் தமிழில் தோன்றுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் மிக விரைவிலேயே அதாவது ஒரு நூற்றாண்டுக்குள்ளாகவே நிலைமை மாற்றமடைந்து விடுகிறது. சந்தணாச்சாரியார் வரிசையில் இறுதியாக வரும் உமாபதி சிவாசாரியார் அடுத்த மாறும் கட்டத்தைச் சுட்டி நிற்கிறார். மெய்கண்ட சாஸ்திர நூல்களில் சிவப்பிரகாசம் முதலான எட்டு நூல்களின் ஆசிரியரான இவர், விளக்க வுரைக்காரராகவும் விளங்குகிறார். பெளங்கர ஆகமத்திற்கு உமாபதி சிவாசாரியார் உரை எழுதியமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவரைத் தொடர்ந்து சித்தாந்த உரையாசிரியர் மரபு ஆரம்பமாகிறது.

(சைவ சித்தாந்தம் - மறுபார்வை)

ஞானம்

அரங்க. கிராமவிங்கம்

இன்பத்தில் இன்புறாமலும் துன்பத்தில் துன்புறாமலும் இருக்கும் மனநிலையினை ஞானம் எனக் குறிப்பிடலாம். இம்மனநிலையினைப் பெற்றவர்கள் ஞானிகள். ஞானிகளைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் அறிவர் என்றும், சித்தர் என்றும் குறிப்பிடுகின்றன. ஒருவர் ஞானம் பெறுவதற்குத் தடையாய் இருப்பது அறியாமை. அறியாமைக்கு அவரின் இயலாமையும் முயற்றின்மையுமே ஆகும்.

நமக்காக வேறொருவர் முயற்சி செய்து ஞானத்தைப் பெற்றுத் தந்துவிட முடியாது. பகவான் புத்தர் குறிப்பிட்டதைப்போல ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய ஞான விளக்கைத் தாங்களேதான் ஏற்றிக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி ஏற்றும்பொழுது காற்றடித்தாலும், கடும்புயல் வீசினாலும், பெருமழை பெய்தாலும் அவர்களேதாம் தடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஞானம் என்பது ஒரு மனநிலை. அதாவது ஒரு பக்குவப் பட்ட உணர்வு. அதை அவரவர் சொந்த முயற்சியின் வழியேதான் பெற முடியும்.

பூத்தாழ்வார் தம் ஞான விளக்கை எப்படி ஏற்றுகிறார் தெரியுமா? அவர் ஏற்றும் விளக்கிற்குத் தகளி அதாவது அகல் எது தெரியுமா? அன்பே அந்த விளக்கின் தகளியாம்; ஆர்வமே அதற்கு இடும் நெய்யாம்; பக்தியால் உருகும் அவரின் மனமே அந்த விளக்கிற்கு உரிய திரியாம். இவ்வாறு எம்பெருமான் நாராயணனுக்கு ஞானத் தமிழை விரும்பிப் பாடிய பூத்தாழ்வார் நன்றாக மனமுருகி ஞானவிளக்கு ஏற்றியதை,

அன்பே தகளியா ஆர்வமே நெய்யாக
இன்புருக சிந்தை கிடுதிரியா – நன்புருகி
ஞானச் சுடர்விளக்கு ஏற்றினேன் நாரணர்கு
ஞானத் தமிழ்புரிந்த நான்

என்கிறார். பல்லாண்டுகள் உடலை வருத்திக் கடுந்தவம் புரிந்து இறைவனைக் காண முயற்சிப்பதைக் காட்டிலும் உள்ளன் போடு மனமுருகி வழிபட்டால் இறைவனைக் காணலாம் என்பதே ஆழ்வார்களின் கருத்தாகும். “அழுதால் அவனைப் பெறலாம்” என்கிறார் மாணிக்கவாசகர்.

ஒருவருக்காக மற்றொருவர் உணவு உண்ண முடியுமா? இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் அவரவர்களே அனுபவிக்க வேண்டும். ஞானமும் அப்படித்தான். இக்கருத்தைப் புலவர் கணியன் பூங்குன்றனார் புறநானூற்றில் குறிப்பிடுகிறார்.

தீகும் நன்றும் பிறர்தர வாரா
நோக்கலும் தணிக்கலும் அவற்றோ ரண்ண

இந்த உண்மையை உணர்ந்தால்,

பெரியோரை வியத்தலும் ஒலமே;
சிறியோரை கீழ்தல் அதனினும் ஒலமே

என்ற ஞானிலை வந்து அமைந்துவிடும். இந்திலையினைப் பெறுவதற்கு ஒவ்வொருவரும் தாங்களே முயலவேண்டும். இக்கருத்தினை நாலடியார்,

நன்னிலைக்கண் தன்னை நிறுப்பானும் தன்னை
நிலைகலக்கிக் கீழிழு வானும் - நிலையினும்
மேன்மேல் உயர்ந்து நிறுப்பானும் தன்னைத்
தலையாகச் செய்வானும் தான்

எனக் குறிப்பிடுவதை நாம் ஒவ்வொருவரும் மிக ஆழமாக நெஞ்சில் பதிய வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஞானிலை பெறவேண்டும் என்ற என்னத்துடன் முழு முயற்சியோடு ஒருவர் முயலுவாரேயானால் நிச்சயம் அவர் ஞானத்தைப் பெற முடியும்.

சேவழி படநும் செம்மல் உள்ளமொடு
நலம்புரி கொள்கைப் புலம்புரிந்து உறையும்
செலவுநீ நயந்தனை ஆயின் பலவுடன்.
நன்னேர் நெஞ்சத்து இன்னிசை வாய்ப்ப
இன்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே

என்கிறார் திருமுருகாற்றுப்படையில் நக்கீரர். இறைவனுடைய திருவடிகளைப் பற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற உண்மையான உள்ளத்துடனும் உறுதியுடனும் ஒருவர் முயலுவாரேயானால் அவர் ஞானத்தை நிச்சயம் பெற முடியும் என உறுதிபடக் கூறுகிறார் நக்கீரர்.

இறைவனின் திருவடிகளை ஞானம் பொதிந்திருக்கின்ற இடமாகச் சான்றோர் குறிப்பிடுவர். இறைவனின் திருவடிகளைப் பற்றுதல் என்றால் ஞானத்தைப் பெறுதல் என்று பொருள். அதனால்தான் திருவள்ளுவர் கடவுள் வாழ்த்து எனும் முதல் அதிகாரத்தில் உள்ள பத்துக் குறட்பாக்களில் இறைவனின் திருவடிகளைப் பற்றி ஏழு குறட்பாக்களில் குறிப்பிடுகிறார்.

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அருட்பெருஞ் சோதியாகவும், பேரறிவாளனாகவும், வாலறிவனாகவும் விளங்குகின்ற இறைவனின் திருவடிகளைப் பற்றுக் கோடாகக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு கொண்டால் ஞானப் பேரொளியாகிய இறைவன் பற்றுகின்றவர் உள்ளத்தில் ஞான ஒளியாகத் தானே வந்து அமர்வான். உள்ளத்தில் உண்மையான ஞானாளி உண்டாயின் வாக்கினிலே ஒளி உண்டாகும். இவ்வாறு நமது உள்ளத்தில் ஒளிரும் ஞான ஒளி மிகச் சிறியதாக இருந்தாலும் அது கணக்கற்ற பிறவிகளுக்குக் காரணமாக அமையும் அறியாமை அனைத்தையும் அழித்துவிடும். மிகச்சிறிய நெருப்புப் பொறி மிகப்பெரிய காட்டினையும் ஏரித்து அழித்துவிடுவதைப் போல ஞானாளி அறியாமை இருளை அகற்றிவிடும் என்பதை,

அக்கினிக் குஞ்சொன்று கண்டேன் - அதை
 அங்கொரு காட்டிலோர் பொந்தியை வைத்தேன்;
 வெந்து தணிந்தது காடு - தழல்
 வீரத்தில் குஞ்சென்றும் மூப்பென்று முண்டோ
 தக்திரிகிட தக்திரிகிட தித்தோம் - என்று சொல்கிறது பாடல்.

வாழ்க்கையில் நிகழும் அனைத்துத் துன்பங்களுக்கும் காரணமாக அமையும் அறியாமையை அகற்றுவோம். பேரின்ப நிலையாகிய ஞானநிலையைப் பெற முயலுவோம். அப்பொழுதுதான் யான் எனது என்னும் செருக்கு அற்று, வானோர்க்கு உயர்ந்த உலகமாகிய பேரின்ப நிலையினை எய்த முடியும்.

சித்தர் பாடல்கள்

வெட்ட வெளிதன்னை மெய்யென்று இருப்போர்க்குப்
 ஸ்டைம் ஏதுக்கழி - குதம்பாய்
 ஸ்டைம் ஏதுக்கழி?

1

மெய்ப்பொருள் கண்டு விளங்கும் மெய்ஞ்ஞானிக்குக்
 கற்பங்கள் ஏதுக்கழி - குதம்பாய்
 கற்பங்கள் ஏதுக்கழி?

2

காணாமற் கண்டு கருத்தோடு இருப்போர்க்கு
 வீணாசை ஏதுக்கழி - குதம்பாய்
 வீணாசை ஏதுக்கழி?

3

வஞ்சகம் அற்று வழிதன்னைக் கண்டோர்க்குச்
 சஞ்சலம் ஏதுக்கழி - குதம்பாய்
 சஞ்சலம் ஏதுக்கழி?

4

ஆதாரமான அழுமழ கண்டோர்க்கு
 வாதாட்டம் ஏதுக்கழி - குதம்பாய்
 வாதாட்டம் ஏதுக்கழி?

5

நித்தியரை கெட்டு நினேவோடு இருப்போர்க்கு
 முத்தியரை ஏதுக்கழி - குதம்பாய்
 முத்தியரை ஏதுக்கழி?

6

தந்திரமான தலந்தன்னில் நிற்போர்க்கு
 மந்திரம் ஏதுக்கழி - குதம்பாய்
 மந்திரம் ஏதுக்கழி?

7

சத்தியமான தலத்தில் இருப்போர்க்கு
 உத்தியம் ஏதுக்கழி - குதம்பாய்
 உத்தியம் ஏதுக்கழி?

8

நாட்டத்தைப் பற்றி நஞ்சனை சேர்வோர்க்கு
வாட்டங்கள் ஏதுக்கூடி - குதம்பாய்
வாட்டங்கள் ஏதுக்கூடி?

9

முத்தமிழ் கற்று முயங்குமெய்ஞ் ஞானிக்குச்
சத்தங்கள் ஏதுக்கூடி - குதம்பாய்
சத்தங்கள் ஏதுக்கூடி?

10

உச்சிக்கு மேற்சென்று உயர்வெளி கண்டோர்க்கு
இச்சிப்பிங்கு ஏதுக்கூடி - குதம்பாய்
இச்சிப்பிங்கு ஏதுக்கூடி?

11

வேகாமல் வெந்து வெளியெனி கண்டோர்க்கு
மோகாந்தும் ஏதுக்கூடி - குதம்பாய்
மோகாந்தும் ஏதுக்கூடி?

12

சாகாமல் தூண்முத் தனிவழி போவோர்க்கு
ஏகாந்தும் ஏதுக்கூடி - குதம்பாய்
ஏகாந்தும் ஏதுக்கூடி?

13

அந்தரத் தன்னில் அசைந்தாடு முந்தர்க்குத்
தந்திரம் ஏதுக்கூடி - குதம்பாய்
தந்திரம் ஏதுக்கூடி?

14

நூனந்தும் பொங்கி அறிவோடு கிருப்போர்க்கு
ஞானந்தான் ஏதுக்கூடி - குதம்பாய்
ஞானந்தான் ஏதுக்கூடி?

15

சித்திரக் சூடத்தை தினந்தினேம் காண்போர்க்குப்
பத்திரம் ஏதுக்கூடி - குதம்பாய்
பத்திரம் ஏதுக்கூடி?

16

முக்கோணம் தன்னில் முனைத்த மெய்ஞ் ஞானிக்குச்
சட்கோணம் ஏதுக்கூடி - குதம்பாய்
சட்கோணம் ஏதுக்கூடி?

17

அட்டதிக்கெல்லாம் அசைந்தாடும் நாதர்க்கு
நட்டணை ஏதுக்கூடி - குதம்பாய்
நட்டணை ஏதுக்கூடி?

18

முத்திபெற் றுள்ளம் முயங்குமெய்ஞ் ஞானிக்குப்
பத்தியம் ஏதுக்கூடி - குதம்பாய்
பத்தியம் ஏதுக்கூடி?

19

அல்லலை நீக்கி அறிவோடு கிருப்போர்க்குப்
பல்லாக்கு ஏதுக்கூடி - குதம்பாய்
பல்லாக்கு ஏதுக்கூடி?

20

அட்டாங்க யோகம் அறிந்த மெய்ஞ் ஞானிக்கு
முட்டாங்கம் ஏதுக்கழி - குதம்பாய்
முட்டாங்கம் ஏதுக்கழி?

21

வேகம் அடக்கி விளங்கு மெய்ஞ் ஞானிக்கு
யோகந்தான் ஏதுக்கழி - குதம்பாய்
யோகந்தான் ஏதுக்கழி?

22

மாத்தனை வென்று மலைமேல் இருப்போர்க்குப்
புத்தானம் ஏதுக்கழி - குதம்பாய்
புத்தானம் ஏதுக்கழி?

23

செத்தாரைப் போலத் திரியும் மெய்ஞ் ஞானிக்குப்
யைக்தாளம் ஏதுக்கழி - குதம்பாய்
யைக்தாளம் ஏதுக்கழி?

24

கண்டாயரை நோக்கிக் கருத்தோடு இருப்போர்க்குக்
கொண்டாட்டம் ஏதுக்கழி - குதம்பாய்
கொண்டாட்டம் ஏதுக்கழி?

25

காலனை வென்ற கருத்தறி வாளர்க்குக்
கோலங்கள் ஏதுக்கழி - குதம்பாய்
கோலங்கள் ஏதுக்கழி?

26

வெண்காயம் உண்டு மிளகுண்டு சுக்குண்டு
உண்காயம் ஏதுக்கழி - குதம்பாய்
உண்காயம் ஏதுக்கழி?

27

மாங்காய்ப்பால் உண்டு மலைமேல் இருப்போர்க்குத்
தேங்காய்ப்பால் ஏதுக்கழி - குதம்பாய்
தேங்காய்ப்பால் ஏதுக்கழி?

28

பட்டணம் சுற்றிப் பகலே திரிவோர்க்கு
முட்டாக்கு ஏதுக்கழி - குதம்பாய்
முட்டாக்கு ஏதுக்கழி?

29

தாவாரம் இல்லை தனக்கொரு வீழல்லை
தேவாரம் ஏதுக்கழி - குதம்பாய்
தேவாரம் ஏதுக்கழி?

30

தன்னை அறிந்து தலைவனைச் சேர்ந்தோர்க்குப்
பின்னாசை ஏதுக்கழி - குதம்பாய்
பின்னாசை ஏதுக்கழி?

31

பக்தாவுந் தானும் பதியோடு இருப்பார்க்கு
உத்தாரம் ஏதுக்கழி - குதம்பாய்
உத்தாரம் ஏதுக்கழி?

32

- குதம்பைச் சித்தர்

சோழர் காலத்துக் கோயில்கள்

எம். தேவி, தமிழ்த்துறை - மீனாட்சி மகளிர் கல்வூரி (குண்ணாட்சி) சென்னை

முன்னுரை

பல்லவர்களும் பாண்டியர்களும் போற்றி வளர்த்த நமது பாரம்பரிய கலை மற்றும் மரபுகளை அவர்களுக்குப் பின் வந்த சோழர்களும் மேன்மேலும் வளர்த்து வளம்பெறச் செய்தனர். அக்காலகட்டத்தில் கட்டடக்கலையும் சிற்பக்கலையும் வண்ண ஓவியக் கலையும் பெரும்பாலும் கோயில்களிலேயே வளர்க்கப்பட்டன. பாறைகளிலிருந்து கோயில்களையும் மண்டபங்களையும் குடைந்து எடுக்கிற அரிய கலையான குடவறைக் கோயில்கள் பிற்காலப் பல்லவ ஆட்சியில் கைவிடப்பட்டது. மேலும் கற்கோயில்களைக் கட்டும் பணி வழக்கமானது. இம்முறையினில் தமிழ் நாடெங்கும் கோயில்களை எழுப்பிய பெருமை சோழர்களையே சார்ந்ததாகும்.

சோழர்கள் எழுப்பிய, கோயில்களானது தோற்றத்தாலும் கலை நுணுக்கத் தாலும் காண்போரை அதிசயத்தில் ஆழ்த்துவதாய் அமையலாயின. தஞ்சாவூரிலும், கங்கை கொண்ட சோழபுரத்திலும் சோழர் கட்டிய கோயில்களானது மிகவும் போற்றத் தக்க கலைப் படைப்புகளாகும். சோழர்களுடைய கட்டடக்கலைக்கு முடிகூட்டியது போல கும்பகோணத்திற்கு அருகே தாராசரத்திலும் திருப்புவனத்திலும் இரு பெரிய கோயில்கள் சான்றாக அமையப் பெற்றுள்ளன. இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த சோழர் காலத்துக் கோயில்கள் பற்றிக் காண்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கற்கோயில்கள்

சோழர் ஆட்சியானது ஏறத்தாழ நான்கு நூற்றாண்டு காலம் நடைபெற்றிருக்கிறது (கி.பி.850 கிபி1250). இந்நீண்ட காலத்தில் தமிழ்நாடு முழுவதும் சிறியதும் பெரியதுமாகக் கற்கோயில்கள் பல்வேறு கட்டப்பெற்று தமிழ்நாட்டினை கலைகளில் சிறந்த மாநிலமாக்கியது. அடித்தளம் முதற்கொண்டு கோபுரக்கலசம் வரையிலான கோயிற்பகுதிகள் முழுமையும் கல்லாலேயே கட்டப்பட்டன. சோழர் களுடைய கட்டடக்கலையைப் பின்பற்றி தமிழ்நாட்டிற்கு அப்பாலும் பல்வேறு கோயில்கள் கட்டப்படலாயின. இலங்கையிலும், மைசூரிலும் ஆந்திர மாநிலத்திலும் உள்ள பல்வேறு கோயில்களையும் இதற்குச் சான்றாகக் கூறலாம்.

தஞ்சைப் பெருவடையார் கோயில்

இக்கோயிலானது சோழப் பேரரசின் புகழ் ஒங்கியிருந்த பத்தாம் நூற்றாண்டில் இராசராச சோழ மன்னால் கட்டப்பட்டது. ஆரம்பகாலத்தில் இராசராசேஸ்வரம் என்றும், பின்னர் தஞ்சையை நாயக்கர் ஆண்டகாலத்தில் தஞ்சைப் பெருவடையார் கோயில் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. பின்னர் இக்கோயில் பதினேழு மற்றும் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் மராட்டிய மன்னார்களால் ஆளப்பட்டபோது

பிருகத்சூவரம் என வழங்கப்பெற்றது. தஞ்சைப் பெரிய கோயிலானது, உயரத்தில் மட்டுமல்லாது உலகத்து புகழிலும் உயர்ந்தோங்கி நிற்கிறது.

கங்கை கொண்ட சோழபுரம்

தமிழ்நாட்டின் தற்போதைய பெரம்பலுார் மாவட்டத்தில் அமையப் பெற்ற ஒரு சிற்றூரே கங்கை கொண்ட சோழபுரமாகும். பதினொன்றாம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் இவ்வுரை இராசேந்திர சோழன் தனது தலைநகரமாக ஆக்கினார். இது பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டு வரை சோழர்களின் தலைநகரமாக விளங்கியது. அங்கு மாபெரும் சிவன் கோயில் ஒன்று இராசேந்திர சோழனால் கட்டப்பட்டது. அக்கோயிலானது அவ்வூரின் பெயராலேயே கங்கை கொண்ட சோழபுரத்துக் கோயில் என வழங்கப்பெற்றது. ஆனால் இக்கோயிலானது முழுமையாக கட்டி முடிக்கப்பட வில்லை என்றாலும் இக்கோயிலும் சோழர்களின் கலைத்திறனுக்கு மறுக்க முடியாத ஒரு சான்றாக அமையப்பெற்றது.

தாராசுவரம் (ஐராவதேஸ்வரர் கோயில்)

ஐராவதேஸ்வரர் கோயில் தமிழ்நாட்டில் கும்பகோணத்திற்கு அருகில் உள்ள தாராசுரம் என்னும் ஊரில் உள்ள ஒரு கோயிலாகும். இக் கோயில் இரண்டாம் இராசராசனால் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டது. இக்கோயிலின் சுவற்றில் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களின் வாழ்க்கை வரலாறும் எழில்மிகு சிற்பங்களாக வடிக்கப்பட்டு இருப்பது இக்கோயிலின் தனிச்சிறப்பாகும்

திரிபுவனம் -வீரேச்சுரம் என்னும் கம்பகரோசுவரர் கோயில்

ஏழு தளங்களைக் கொண்ட இக்கோயில் விமானத்தின் மேல்தளங்களுக்கு மேலுள்ள கிரீவலமும், சிகரமும் கற்களாலானவையாகும். தாராசுரத்தைப் போன்றே இக்கோயிலிலும் பலிபீடமும் நந்திமண்டபமும் கோபுர வாயிலுக்கு வெளியே உள்ளன. இக் கோயிலின் சுற்றுப் பிரகார வளாகத்தில் இரண்டு தளங்களைக் கொண்ட சோம சுகந்தர் சன்னதி ஒன்று உள்ளது. பல்லவபாண்டியகுடைவரைக் கோயில்களுக்கு பின்னர் முதன்முதலான சோமசுகந்தருக்கான தனிக் கோயிலினை இங்குதான் காண முடிகின்றது. இக் கோயிலானது மூன்றாம் குலோத்துங்கனால் கட்டப்பட்டது.

விசயாலய சோழிச்சுரம்

புதுக்கோட்டைக்கு அருகே அமைந்துள்ள நார்த்தாமலை என்னும் சிற்றூரின் மேலமலையில் விசயாலய சோழிச்சுரம் என்னும் கோயில் முத்தரையரால் கட்டப்பட்டதாகக் கருதப்படினும் விசயாலயச் சோழன் தஞ்சையை ஆட்சி புரிந்த காலத்தில் கட்டப்பட்டதாகும். இக்கோயிலின் மற்றொரு சிறப்பு யாதெனில் பிரதான கோயிலைச் சுற்றிலும் எட்டு பரிவாலயங்களும் தனித்தனியே அமையப் பெற்றுள்ளன. அவையாவன சூரியன், சப்தமாதர்கள், கணபதி, சுப்பிரமணியர், சோட்டர்,

சண்டிகேஸ்வரர், பைரவர், சந்திரன் என்பனவாகும். இக்கோயில் அட்ட பரிவாரவகைக் கோயிலிற்குச் சான்றாகும்.

முடிவுரை

தமிழ் மாநிலத்தைத் தொன்றுதொட்டு பல்வேறு மன்னர்கள் ஆட்சி புரிந்து வந்த போதிலும், ஈடினையற்ற வகையில் சீரிய முறையில் ஆட்சி புரிந்த சோழ மன்னர் கலைகளாலும், பக்தியின் மேல் கொண்ட ஈடுபாட்டாலும் நாடெங்கும் வானுயர்ந்த கோயில்களை எழுப்பியும் அக் கோயிலில் நுணுக்கமான சிற்பங்களை வடித்தும் எழில்மிகு ஒவியங்களைத் தீட்டியும் அக்கால வரலாற்றையும் வாழ்க்கை முறைகளையும் பின்வந்த சந்ததியினர் உணர்ந்து கொள்ள வழிவகை செய்துள்ளார். அவ்வாறு கட்டப்பட்ட கோயில்கள்தான் இன்றளவும் உலகத்தார் யாவரும் கண்டு களிப்புற்று போற்றத்தக்க சின்னங்களாக மட்டுமல்லாமல் இனிவரும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கும் தன் சிறப்பையும் பெருமையையும் மக்களுக்கு உணர்த்திட காத்து நிற்கிறது என்பதே உண்மையாகும்.

(நன்றி : திருக்கோயில்களின் திருவிழாக்களும் தமிழர் கலைகளும்)

ராகுகாலத்தில் துர்க்கை வழிபாடு

ஸ்ரீ துர்க்கையை வழிபட வெள்ளிக்கீழமை, செவ்வாய்க்கீழமை, ஞாயிற்றுக்கீழமை மிகவும் ஏற்றது. அஷ்டமி தீதி மிகச் சிறந்த நாள். ராகுகாலத்தில் எந்த சபகாரீயமும் செய்யக்கூடாது. ஆனால் துர்க்கையை வழிபடச் சிறந்த நேரமாகும்.

ஜோதீட சாஸ்தீரத்தில் ராகு கீரகம் நீழல் கீரகம் எனப்படுகிறது. அதற்கு உடலில் விஷம் நிறைந்துள்ளது. ஞாயிற்றுக்கீழமை தூரீயன் மறைவதற்கு ஒன்றரை மணி நேரம் முன்பு இராகுகால நேரமாகும். ஸ்ரீ துர்க்கையை தனது உபாசனா தெய்வமாகக் கொண்டவன் ராகு. இராகுகால நேரத்தில் ஸ்ரீ துர்க்கையை வழிபடுபவர்களுக்கு நன்மையே செய்திடுவாள்.

இருவருக்கு ஜாதகத்தில் பிறக்கும்போது செவ்வாய்க்கீரகம் இருக்கும் இடத்தைக் கொண்டு செய்வாய் தோஷம் இருக்கிறது என்று கூறுவார்கள். ராகுவும், செவ்வாயும் சேர்ந்திருந்தாலும் தோஷம் உண்டு. இவ்வாறு தோஷமுடையவர்கள் செவ்வாய், ஞாயிற்றுக்கீழமைகளில் இராகுகால நேரத்தில் ஸ்ரீ துர்க்கை புஜை வழிபாடு செய்துள்ள சுப பலன்கள் ஏற்படும்.

(நன்றி: மகா துர்க்கை கலைக்களஞ்சியம், திருவாடுதுறை ஆத்தினம்)

சிறப்புமிக்க விநாயகர் சதுர்த்தி விரதம்

கலாநிதி குமாரசாமி சோமசுந்தரம்

விநாயகப்பெருமான் முதல்வணக்கத்துக்குரியவர். இத்தகைய சிறப்பும், பெருமையுமடைய விநாயகரை நோக்கி, அனுட்டிக்கப்படும் விரதங்களுள் சதுர்த்தி விரதம், மிகுந்த சிறப்பு வாய்ந்தது. மாதந்தோறும் வருகின்ற பூர்வபட்சத் சதுர்த்தி, விநாயகருக்குரிய விரத நாளாக விளங்குகின்றது.

ஆவணிமாத வளர்பிறை - பூர்வபட்ச சதுர்த்தி மிகவும் சிறப்புடையது. ஆவணிச் சதுர்த்தி விநாயகர் அவதரித்த தினமாகும். மாதந்தோறும் வரும் சதுர்த்தியில் விரதம் பிடிக்க இயலாதவர்கள் ஆவணிச்சதுர்த்தி அன்று விரதம் அனுட்டித்து, விநாயகப்பெருமானின் அனுக்கிரகத்தைப் பெற முடியும்.

மாதந்தோறும் வருகின்ற, அபரபக்க - தேய்பிறைச்சதுர்த்தி, சங்கடஹரசதுர்த்தி எனப்படுகின்றது. விநாயகரை நோக்கி, இவ்விரதம் நோற்கப்படுகிறது. பல்வேறு சங்கடங்கள், இடர்பாடுகளிலிருந்து தம்மைவிடுவிப்பதற்கும் விமோசனம் பெறுவதற்கும் சங்கடஹர சதுர்த்தி விரதம் அனுட்டிக்கப்படுகிறது.

ஆவணிச் சதுர்த்தி

பிரணவ சொரூபியான், விநாயகப்பெருமான், ஆவணிமாத வளர்பிறைச் சதுர்த்தியில் அவதரித்தமையால், ஆவணிச்சதுர்த்தி விரதம் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்த தாக்க கொள்ளப்படுகிறது. இந்நாளில் விநாயகரை அறுகம்புல்தளிர்களினால் அர்ச்சித்து, வழிபாடு செய்து, பகலில் ஒரு பொழுது உணவுண்டு, இரவில் பால், பழம், அல்லது பலகாரம் உட்கொள்ளலாம். இரவில் விநாயகர் ஆலயங்களில், தீபங்கள் ஏற்றி, வழிபாடு செய்தல் மரபு ஆகும்.

ஆவணிச் சதுர்த்தி அன்று, ஆலயங்களில், சிறப்பாக விநாயகர் ஆலயங்களில் விசேட அபிஷேகங்கள், ஆராதனைகள், திருவிழாக்கள் நடைபெறுவது வழக்கம். விரதிகள் இவற்றில் கலந்துகொண்டு, வழிபாடு செய்வதால், நற்பலன்கள் கிட்டும். கணபதி ஹோமம், இலட்சார்ச்சனை என்பனவும் சில ஆலயங்களில் நடைபெறுகின்றன.

**தேவர்கள் தேவன் சிந்து முகத்துவன்
மூவர்கள் முதல்வன் முத்தொழிக்கும் காரணன்
மேவர மகிழ்வது விளங்கு நாமமும்
தாவறு விநாயக சதுர்த்தி யென்பரால்.**

இப்பாடல் விநாயகர் அவதரித்த, விநாயக சதுர்த்தி விரத மகிழ்வையும், பெருமான் பெருமையையும் எடுத்தியம்புகிறது.

முன்னொரு காலத்தில் சிந்தூரன் என்பான் தேவர்களுக்கும், பூவுலகிலுள்ள மனிதர்களுக்கும், இன்னல்கள், தொல்லைகள் ஆகியவற்றைக் கொடுத்து ஆக்கிரமிப்புச் செய்து வந்தான். தேவர்களை அழித்தொழிக்க எண்ணினான். அத்தகைய கொடியவனை சங்காரம் செய்து தேவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு விநாயகர் அவதாரம் செய்த திருநாள், ஆவணிச் சதுர்த்தி ஆகும்.

விநாயகர் சதுர்த்தி விரதம், ஆவணிச் சதுர்த்தி அன்று தொடங்கி, புரட்டாதி மாதம் பூர்வபட்சத் சதுர்த்திவரை அனுட்டிக்கப்பட வேண்டும் என்று விநாயகர் புராணம்கூறுகிறது. எனினும் ஆவணிச்சதுர்த்தி அன்று மட்டும் விரதம் அனுட்டித்தாலே, விநாயகப் பெருமானின் திருவருளை பரிபூரணமாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இவ்விரதம் முறையாக முப்பது நாட்களும் அநுட்டிப்பவர், பகல் முழுவதும் உண்ணா நோன்பு இருந்து, இரவில் பூசையை முடித்தபின், பால், பழம், பலகாரம் அல்லது உப்பில்லாத பொங்கல்முதலிய சாத்வீக உணவுகளை, அளவாக உட்கொண்டு வரலாம்.

விரதத்தை முடித்துக் கொள்ளும், புரட்டாதி மாத வளர்பிறைச்சதுர்த்தி அன்று மறுநாள்காலை பாரணம் செய்யும்போது, எல்லோருடனும் அமர்ந்து உணவு உண்ணுதல் வேண்டும். விரத நியமங்களைக் கண்டிப்பாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். ஏழைகள், ஊனமுற்றவர்கள், வயோதிபர்கள் ஆகியோருக்குத் தான், தர்மங்கள் செய்தல் உத்தமம். தானங்களில் சிறந்தது, அன்னதானம் ஆகும் “உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே” என்பது ஆன்றோர் வாக்கு.

விரத மகிழம்

ஆவணிமாத, வளர்பிறைச்சதுர்த்தியும், விசாகநட்சத்திரமும், சிம்ம இலக்கினமும், சோமவாரமும் கூடிய சுபமுகூர்த்தத்தில், விநாயகப் பெருமான் அவதரித்தார்.

ஆவணிச் சதுர்த்தி விரதத்தை, அனுட்டித்ததன் பயனாக முருகப்பெருமான் சூரபத்மனை போரில் வென்றார். உமாதேவியார் இந்த விரதத்தை மேற்கொண்டு, பாவம் நீங்கப் பெற்றவராய் மீண்டும் சிவபெருமானை கணவராகப் பெற்றார் எனப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. நளச்சக்கரவர்த்தி, சதுர்த்தி விரதம் மேற்கொண்டு சிவஞானப்பேறு பெற்றார்.

ஆதிசேஷன் நாரதமுனிவரின் ஆலோசனைப்படி, விநாயகர் சதுர்த்தி விரதம் நோற்று, விநாயகரின் அருளால், ஐந்துதலை நாகபாம்பாகி, சிவபெருமான் முடியில் அமரும் பெரும்பாக்கியத்தைப் பெற்றான். ஆயிரம் தலைகளைப்பெற்று, ஆதிசேஷன், அவனியைத் தாங்கினான். ஒருதலையோடு விநாயகப் பெருமானுக்கு உதர பந்தனம் ஆனான்.

பஞ்சபாண்டவர்கள், வனவாச காலத்தில் இன்னல்கள், இடர்கள் நேராமலிருக்க விநாயகரை வேண்டி, சூதமுனிவரின் ஆலோசனைப்படி, விநாயகர் சதுர்த்தி விரதத்தை மேற்கொண்டனர். அதனால், வனத்தில் வாழும் காலத்தில் எவ்வித இன்னல்களும் இன்றி வாழ்ந்தனர். அத்துணை தொன்மை வரலாற்றுச் சிறப்புடையது, ஆவணிச் சதுர்த்தி விரதம்.

ராஜாகர்த்தமன், சந்திராங்கதன், மன்மதன் (சுயஉருவம் பெற்றான்), தட்சன் மற்றும் பலர் விநாயக சதுர்த்தி விரதத்தை மேற்கொண்டு தமக்கேற்பட்ட இடர்கள், இன்னல்களை போக்கிக் கொண்டமை பற்றிப் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

முன்னொரு காலத்தில் கர்த்தமன் என்னும் பெயருடைய அரசன் இருந்தான், அவ்வரசன் பகைவர்களை வென்று நல்லாட்சி புரிந்து வந்தான். மக்களும் மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்து வந்தார்கள். அரசதர்மம் தவறாமல் நீதிபரிபாலனம் நடைபெற்றது. கர்த்தமன் அரண்மனைக்கு ஒருநாள் திருகு முனிவர் வருகை தந்தார். முனிவரை நன்கு வரவேற்று உபசரித்து அவரின் ஆசியைப் பெற்று கர்த்தமன் முனிவரைப் பணிந்து சுவாமி தாங்கள் முக்காலமும் உணர்ந்தவர். பகைவர்களை வென்று ஒரு குடைக்கீழ் நான் ஆட்சி புரிவது என் பராக்கிரமத்தைப் பொறுத்தது என்று என்னை புகழ்ந்தாலும் அப் புகழ்ச்சியை நான் முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ள, என் மனம் தயாராக இல்லை. முற்பிறவியில் நான் செய்த ஏதோ புண்ணிய காரியம் காரணமாகத்தான் இப்பிறவியில் அரச போக வாழ்க்கையை அனுபவித்து வருகின்றேன், என்று என் உள்மனம் சொல்கின்றது. தாங்கள் தயவுசெய்து அதுபற்றி எனக்கு எடுத்துக் கூறி என் ஐயத்தைப் போக்க வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் செய்தான்.

பிருகு முனிவரும் கர்த்தமனின் வேண்டுகோளை ஏற்று அவனின் முன்ஜென்ம விருத்தாந்தங்களைக் கூறத் தொடங்கினார். அது பின்வருமாறு அமைகின்றது.

கர்த்தமன் முற்பிறப்பில் ஒரு வைசிகனாக இருந்தான். வணிகம் அவனது குலத்தொழில். எனினும் அவ்வணிகத் தொழிலிலிருந்து போதிய செல்வம் அவனுக்கு கிடைக்கப் பெறவில்லை. அதனால் தன் குலத்திற்கேற்ப விதிக்கப்பட்ட தான் தர்மங்களை அவனால் செய்ய முடியவில்லை. அதனால் அவனுடைய உற்றார், உறவினர்கள் அவனைத் தூற்றினர். உண்மையான காரணத்தை அவர்கள் அறிய முற்படவில்லை. அக்கொடும் வார்த்தைகளைக் கேட்கப் பொறுக்காதவனாய், மனம் வெறுத்து தன்உயிரை மாய்த்து விடலாமென்ற நோக்கத்தோடு காட்டிற்குச் சென்றான்.

காட்டிற்குச் சென்ற கர்த்தமன், அங்கு சவுபரி முனிவரின் ஆச்சிரமத்தை அடைந்து முனிவரை வணங்கினான். முனிவர் கர்த்தமனை அழைத்து, வந்த காரியம் பற்றி வினவினார். அவனும் தன்னுடைய கஷ்ட நஷ்டங்களை விபரமாகக் கூறித், தான் உயிரை விட்டுவிடலாம் என்று காட்டுக்கு வந்ததாகச் சொன்னான். தன்னுடைய நல்ல காலம் முனிவர் பெருமான், அங்கிருப்பதைக் கண்டு அவரைச் சேவிக்க வந்ததாகவும் கூறினான்.

முனிவர் கர்த்தமன்மீது, கருணை கூர்ந்து, விநாயகனின் மகாமந்திரத்தை உபதேசித்து, அதை அனுசரிக்கும் முறையையும் கூறி, அதை நாள்தோறும் அநுட்டித்து வந்தால், அவனின் இடும்பைகள் யாவும் நீங்கிவிடும், என்றார்.

அந்தச் சமயத்தில், விநாயகர் சதுர்த்தி வந்தது. முனிவர் விநாயகர் சதுர்த்தி விரதத்தை அனுட்டிக்கும் முறையை அவனுக்கு எடுத்துக் கூறி உடனிருந்து நடத்தி வைத்தார். விரதத்தின் மகிமையினால் கர்த்தமனின் வீடு அளவற்ற செல்வங்களால் செழிப்புற்றது. மகிழ்ச்சியற்ற வைசியன் முனிவரிடம் விடைபெற்று வீடு திரும்பினான்.

அவனுக்கு திடீரென கிடைத்த சௌபாக்கியங்களை அறிந்து, முன்னர் அவனை வெறுத்து ஒதுக்கி வைத்த உறவினர், அவனை எதிர்கொண்டு அழைத்து, போற்றிப் புகழ்ந்தனர், மதித்து, மரியாதை செய்தனர். அவனும் மட்டற் ற மகிழ்ச்சியுடன், தன் குலத்திற்குரிய தான், தர்மங்களைச் செய்து கொண்டு, இனிது வாழ்ந்தான்.

விநாயகர் சதுர்த்தி அநுட்டித்துப் பெற்ற மகிமை, அடுத்த பிறவியிலும் அவனைத் தொடர்ந்தது. அடுத்த பிறவியில், அந்த வைசியன், கர்த்தமன் என்ற பெயரோடு, அரசனாகப் பிறந்து, இன்பங்களில் திளைக்க வழி செய்தது.

சதுர்த்தி வழிபாடு

ஆவணிச் சதுர்த்தியன்று, விரதிகள் அதிகாலையில், சிரஸ்நானம் செய்து, தோய்த்துலர்ந்த ஆடை அணிந்து, மற்றைய விரத அநுட்டானங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும். வீட்டிலும் விநாயகர் வழிபாடு செய்யலாம். ஆலயம் சென்று வழிபாடுகளை மேற்கொள்ளலாம். ஆலயம் சென்று, அங்கு நடைபெறும், விசேட பூசை, ஆராதனைகள், அபிஷேகம், உற்சவம் என்பவற்றில் கலந்து கொண்டு தரிசனம் செய்யலாம். ஆலயத் தொண்டுகளில் ஈடுபாடு கொள்வது புண்ணிய காரியம் ஆகும். தடைகள் நீங்கும், விக்கினங்கள் விலகிவிடும். காரியசித்தி உண்டாகும்.

விரத காலங்களில், இயன்ற தானதருமங்கள் செய்தல் அறம் ஆகும். “அறம் செய விரும்பு” என்றும், “சுதல் அறம்” என்று நம் முன்னோர் கூறியுள்ளனர்.

சதுர்த்தியில் அறுகு, வன்னிப்பத்திரம் மந்தாரைமலர், எருக்கு, கொன்றை மலர், தும்பை, செவ்வரத்தை மலர்கள் என்பவற்றால் விநாயகரை அர்ச்சிப்பது, மாலைகள் தொடுத்து, சாத்துவது உத்தமம். மோதகம், அப்பம், அவல், சர்க்கரை, அமுது, பொரி, பால், தேன், எள்ளுருண்டை, மாம்பழம், வாழைப்பழம், பலாப்பழம், விளாம்பழம், கரும்பு, வள்ளிக்கிழங்கு, தேங்காய், தாம்பூலம், இளநீர் என்பன விநாயகருக்குரிய நிவேதனப் பொருள்கள். விநாயகர் சதுர்த்தியன்று, இவற்றை நிவேதனம் செய்தால் மிகுந்த நன்மைகள் உண்டாகும், கஷ்டங்கள் தீரும்.

(விநாயகர் முதன்மைத்துவம்)

யോകാ പ്രമുഖവതാല് ഉടലാളുമ് മനത്തിനാളുമ് ഏർപ്പെടുമ് മാർഗ്ഗങ്കൾ

ചു. ചെല്ലവൈദിയമ്മാ B.A(Hons.) തുറക്കാപുരം മകൾസ് ഇല്ലമ്

“ഒല്ലോർ ആൺമാവുമ് തെയ്യീകമ് നിങ്ങെന്തു. പുര മർഹുമ് അക കിയർക്കയെ അടക്കവുകൻ മൂലമ് കിന്ത അക തെയ്യീകത്തൈ വെளിപ്പശുത്തുവരേതേ നമകു കില്ചിയമ്” എൻപതു സബാമി വിവേകാനന്ദരതു കൂർജ്ജാകുമ്. അവരതു കൂർജ്ജിനെ എമതു വാഴ്വിയൽ വാക്കാക മാർഹുവത്റകു എമക്കു ഉതവുമ് അല്ലതു കൈ കൊടുക്കുമ് വിടയങ്കൾില് യോകാവുമ് ഒൻ്റു.

“യുണ്ട് 21 ഉലക യോകാ തിനമ്” എങ്ക കൊണ്ടാടുമാവിരുകു പാരിയ അണവില് തന്നെന്ത് തടമ് പതിത്തുണ്ടാ യോകാവിനെപ് പയില്വതാല്, ഉടലിലുമ്, മനത്തിലുമ് ഏർപ്പെടുമ് മാർഗ്ഗങ്കൾ എത്തക്കയെതു എൻപത്തെന ചമുകത്തിരുകു വെളിക്കാട്ടുവരേതേ ഇക്കട്ടുരെയിൻ നോക്കമാകുമ്.

അന്ത വകെയിലേ ഇക്കട്ടുരെയിനെപ് പിൻവരുമ് തന്മൈകൾില് നാമ് ആധ്യവിയൽ പുലനാക എടുത്താൻവോമോയാണാല്,

1. യോകമ്
2. തേക നിലൈ
3. യോകമ് - ആചമ്
4. ആചനമ് ചെയ്യുമ് മുறൈ
5. ഏർപ്പെടുമ് നന്മൈ, മാർഹുമ്

എന്നുമ് ഐന്തു പാടമുறൈകൾില് മേരുകുറിത്ത തലൈപ്പിനെ നാമ് തെനിവാക (തെനിവു കാണമുട്ടിയുമ്.) കർജ്ജക കൊണ്ടാലാമ്. അന്തവകെയില്, മുതല് നിലൈയിനെ നോക്കിൻ,

1. യോകമ്

യോകാസനമ് എൻ ഇൻരു നാമ് കുറിപ്പിടുമ് വിടയമാന്തു യോകമ് എന്നുമ് അടയിലിരുന്തേ എമക്കുക് കിടൈക്കപ് പെற്റതാകുമ്. ചാൻറാക,

“യോകമ് എന്നുമ് ചൊാൽ ഡുജ് എൻര ചമസ്കിനുത മൊഴിയില് ലേര്ച് ചൊാൽവിൻ വഴിയേ ശിന്റുകാകുമ്. ഓച്ചെംഗല്ലുക്കു ഒന്നുന്നുകിയേണ്ടുല് അല്ലതു എല്ലാവർഗ്ഗരുയുമ് എന്തവിള ലേരുപാടുമിൻറി മുമ്പുമെപ്പുത്തുതല് എന്നുമ് പൊന്തുകൾ കുട്ടപ്പുകിൻറനു.”

(ടാക്ടർ. എസ്. നവരാജ് ചെല്ലവൈദ്യാ, യോകാസനമ് തന്മുഖപ്പാടുകൾക്കു മുമ്പുള്ള പതിപ്പകൾ, 1937.)

ഇത്തെന്നവിട യോകാസനത്തിരുകു പലവേരു വിളക്കങ്കൾ കൊടുക്കപ്പെടുകിന്റെ. ഇരാ. ആഞ്ഞിയപ്പൻ അവർക്കാളു കരുത്തുപ്പാടി,

“யോകാ എൻ്പതു അയലുമ്മ മനങ്ങെ അയലുയാമല്
ഒരു നേർവ്വളിപ്പമുത്തുമ് ചെയല്”
(കൊ. ആണ്മധ്യപൻ, ആറോക്കിയ വാഴ്വു, ചെന്നൻ, 2003.)

ഈത്തനവിട എടുത്തുക്കാട്ടുകൾക്കും ഇലക്കിയവാതികൾക്കും പൊതുമെപ്പാടാണ് വരെവക്കണം നോക്കിൻ,

“യോകമ് എൻ്പതു വാഴ്ക്കയുക ലളിയാക നുമതു വാഴ്ക്കയുകക്കു വേണ്മിയ
എല്ലാഭിതു അമ്ചംക്കണ്ണായുമ് ലിടാകു ഒൻറോടോൺരു ഒന്റുകിങ്ങേത്തു,
ഒറ്റരുമെയാക്കച്ച ചെയല്പമുത്തുമ് വകൈയില് കിങ്ങേക്കുമ് പാലമാക,
ഇറ്റരുതോനു കിനിയ പാകതയാക അമൈവതു”.

എൻ്പതു. ഇത്തന പകവത്കീതയില് കിരുശ്ശൻ പകവാൻ - അർച്ചസന്നരുക്കു
ഉപതേചത്തില്കൂട്ടുനാമ്പക്കണ്ണു കൊள്ളലാമ്. അതാവതു യോകമ് എൻ്പതു എപ്പൊമുതുമേ
ചെയർപ്പട്ടുകു കൊണ്ടിരുക്കക്കൂടിയതെന്പതാകുമ്.

ഈത്തകയ യോകത്തിനെ മനിത മനത്തിനെ ഒരുവളിയില് അടക്കുവതൻ
മൂലമേ മനിത ചെയർപ്പാടു തൂയ്മൈ പെരുകിരുതു. മനിതൻ - മനിതമ് എന്നുമ് മകത്തുവൽ
തിനെപ്പെരുമ് വളിയുമ് അതുവേ. അവ് യോകത്തിനെ ഒരുവളിപ്പാടുത്തി അടക്കി ആണ
ഈമക്കു ഉതവുവതു യോകാചനാമ്. യോകത്തിന് വളിയേ ആചനങ്കണാ ഉടലിയക്ക
സക്തിയാക വളിപ്പാടുത്തുമ്പോതു മനിതനിടമ് യോകമ് തുലങ്കുകിന്റു എണ്ണാമ്.

ഇരണ്ടാവതാക ഇത്തകയ (മേർക്കൂറപ്പട്ട) യോകത്തിനെ വളിപ്പാടുത്ത
ഉതവുമ് തേക്കനിലൈ കുറിത്തു ആരാധ്വോമ്,

2. തേക്കനിലൈ

തേനിലൈയിനെക്കു കുറിത്തു നോക്കുമ്പോതു, തേക്കത്തിനെ ഇരൈവൻ എൻ
നിനെത്തുപ്പെണിയോരുമ് ഉണ്ടു. അതനെ അർപ്പമെന്ന നിനെത്തു അതനിലിരുന്തു
വിടുപട അതനെ വെരുത്തോരുമ് ഉണ്ടു. തെയ്വമാകവി എന്പെ പോർ଱്റപ്പാടുമ്
തിരുമൂലർ എമക്കുത് തേക്കത്തിനെ നേചിക്കവേ കർറ്റുത് തരുകിരാർ. ചാൻറാക,

“ഉടമ്പിനെ മുൻ്നേമ് കിമുക്കെന്നു കിരുന്തേൻ
ഉടമ്പിന്നുക്കുംനോ ഉറ്റപൊന്നും കണ്ണേൻ
ഉമ്പിന്നുംനോ ഉത്തമൻ കോയില് കൊണ്ടാൻ എൻ്റു
ഉടമ്പിനെ ധാനിലിരുന്തു ഓമ്പകിന്റേനേ.” എൻകിരാർ.

(തിരുമന്തിരമ് മുവായിരമ് - ഇരാമനാതപിണ്ണാം. പ, 1891, ചൈവഴിത്താന്ത
നൂற്പതിപ്പു ക്രമക്കമ് പാടല് - 705) നാമുമ് ഇത്തകയ ഉടലിനെ നോധ്, പിണി,
മുപ്പിലിരുന്തു ആരോക്കിയമാക വൈത്തുകു കൊണ്ണാ യോകാചനത്തില് എടുപട വേണ്ടുമ്.

“ഉടമ്പൈ വാര്ക്കുമ് ഉപായമ് അരിന്തേ
ഉടമ്പൈ വാര്ത്തേന്ന് ഉയിർ വാര്ത്തേനേ”

எனும் பாடல் எமது உடலின் உயிர் தங்க வேண்டுமாக இருந்தால் முதலில் உடலினைப் பழுதடையாமல் பாதுகாக்க வேண்டும் எனும் கருத்தினை வலியுறுத்துகின்றது. இத்தகைய கருத்தினை இருபதாம் நூற்றாண்டைக் கடந்து இலத்திரனியல், தொழினுட்ப வாழ்விலே தடம்பதித்துக் கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு வைத்தியர்கள் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“புகை பிழக்காதீர்கள் - புற்றுநோய் உண்டாகும்.

உடற்பாகங்கள் சிகைதந்து போய் விடும், அழிந்து போய் விடும்
(கருகிப் போய்விடும்). ஈரல், கிட்னி என்பவை செயலிழந்து போகும்.

ஆண்மை குறைவடையும். மது அருந்தாதீர்கள்.

போகை வஸ்துக்கண்ணத் தலிருங்கள்”

எனும் வைத்தியர்களது ஆலோசனையானது உடனடியாக உயிரைக் குடிக்கும் தகவல்ல. உடற்பாகங்கள் செயலற்று உயிர் போக வேண்டிய நிலை. இதனைத் திருமூலர் கிட்டத்தட்ட ஐயாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னராகவே நமக்குக் காட்டி விட்டார். எனவே நாம், “நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்” எனும் பழமொழிக்கு ஏற்றாற் போல் வாழ எமக்கு யோகாசனம் பெரிதும் உதவிபுரிகின்றது. இதனை ஆற்றுவதற்கு தேகநிலை மிகவும் அவசியமானதாகும். இத்தேகநிலை எமக்கு ஒத்துழைப்புத் தராவிடின் எம்மால் எந்தக் காரியத்தினையும் நிகழ்த்த முடியாது. அடுத்து இத்தேக நிலையினைக் கொண்டு ஆற்றுகின்ற ஆசனங்கள் குறித்து நோக்குவோம்,

3. யோக - ஆசனம்

யோகம் என்பது குறித்து ஏலவே விளக்கிய காரணத்தினால் ஆசனம் எனும் தன்மை குறித்து ஆராய்வோம்.

“ஆசனம் என்பது கிருக்கை எனப் பொருள்படும். அதன்வழி உடலை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு நேரம் கிருக்கச் செய்யும் உற்பயிற்சியையும், அவை சார்ந்த நிலைகளையும் குறிக்கும் சொல்லே யோகாசனம் என்பர். கிதனை தமிழில் ‘ஒக கிருக்கை’ என அழைக்கும் மரபும் உண்டு”
(இரா. ஆண்டியப்பன், ஆரோக்கிய வாழ்வு, 2003.)

இதனை விட ஆசனம் என்பதற்கு அடிக்குறிப்பிடப்படாத பலவகையான வரைவிலக்கணங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. கலாநிதி. ந. செல்லையா அவர்களின் கருத்துப்படி,

“உடல் உறுப்புக்கணள் உரிய முறையில் மடக்கி, ஒரு நிலையில் கொண்டு வந்து அமர்ந்து அதன் மூலம் மனதினைக் கட்டுப்படுத்தும் கிருப்பு நிலைதான் ஆசனம் என்று அழைக்கப்படும்”

(கலாநிதி. என். செல்லையா, பயன்தரு யோகாசனங்கள், ப-29)

யோகாசனமானது ஆண், பெண் வேறுபாடின்றி அனைவராலும் (செய்யக்கூடிய) ஆற்றக்கூடிய செயற்பாடாகும். இவை மொத்தமாக 108 வகைப்பட்டும். அவற்றுள் மிகவும் முக்கியமானவை 72. இவ் எழுபத்திரண்டு ஆசனங்களையும் ஏன் முதன்மைப்பட்டுத்தினர் என்பதற்கு செல்லையா அவர்கள் தரும் விளக்கமானது,

“நல்ல உடல் வலிமை உள்ள ஒருவருக்கு ஒரு நிமிடத்திற்கு 72 முறை நாழத் துழப்பு உண்டு. அவ் ஒவ்வொரு துழப்பிற்கும், ஒவ்வொரு ஆசனம் என்று செய்து வந்தால், உடலுக்கு எந்தவிதமான வியாதியும் வராது”

(மேலது, ப - 29)

எனவே இவை முதன்மைப்பட்டுத்தப்பட்டன. மிகக் கடினமான ஆசனங்களை பெண்களையும், சிறுவர்களையும் செய்யவிடாது தடுப்பது போல்,

“கில்லற வாழ்வில் ஈடுபடுவோர்க்கு ஏற்ற ஆசனம்,
துறவற வாழ்வியல் வாழ்வு ஏற்றோர்க்கு ஏற்ற ஆசனம்”

என ஆசன வகைகளைப் பிரித்து வைத்துள்ளனர். யோகத்திற்கென வகுக்கப் பட்ட இவ் ஆசனங்கள் இரண்டு வகையாக வகைப்பட்டுத்தியுள்ளனர்..

1. தியானம்

2. உடல்நிலை

தியான வழியான ஆசனங்களாக (Meditation) பத்மாசனம், சித்தாசனம், ஸ்வஸ்திகாசனம், சுகாசனம் என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். உடல் நலத்திற்கும், பலத்திற்கும் தேவையான இருக்கைகள் 31 ஆசனங்கள். அவையே பெரும்பான்மையாக யோகாசனம் மேற்கொள்வோர்களால் கடைப் பிடிக்கப்படுகின்றது.

இத்தகைய ஆசனங்களை நாம் சிலசில கடைப்பாடுகளைப் பின்பற்றியே ஆற்ற வேண்டும். அவற்றினைத் தவறுதலாக ஆற்றும்போது எமக்கு யோகாசனத்தினால் கிடைக்கப்பெறும் நன்மைகள், தீமைகளாகவும் மாற சந்தர்ப்பம் உண்டு. எனவே நாம் அடுத்த நிலையாக ஆசனங்களை எவ்வாறு ஆற்றுவது, அவ்வாறு ஆற்றும்போது கடைப்பிடிக்க வேண்டிய செயற்பாடுகள் எவை என்பது குறித்து நோக்குவோம்.

4. ஆசனம் செய்யும் முறை

நான் முன்பே குறிப்பட்டது போல ஆசனங்களை இருபாலாரும் செய்யலாம். வயது வேறுபாடுகள் இதற்கு முக்கியமல்ல. இருப்பினும், அவரவர் தன்மைக்கு ஏற்றாற் போல் திறமை - வயது - உடல் அமைப்பு என்பவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு யோகாசனத்தினை ஆற்றலாம். இதனை ஆற்றும்போது முக்கியமாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய, கருத்தில் இருத்த வேண்டிய நிலை என்பவையாக அமைபவை,

1. நேரம் 2. உடை 3. இடம் 4. செயற்பாடு (உடலியக்கம்)

இவை குறித்து நோக்குவோமேயானால், நேரம் எனும்போது விடியற்காலையில் ஆசனம் செய்வதே சிறந்தது என்கின்றனர் யோகா பயிற்றுவிப்பாளர்கள். காலை 6.00

மணி தொடக்கம் 7.00 மணிவரை சிறந்தது என்கின்றனர். ஆனால் அந்நேரத்தினை ஒதுக்க முடியாதவர்கள் ஆதவனின் வெப்பம் அதிகம் பரவாத குளிர்ந்த நேரத்தினை தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தலாம் என்கின்றனர். இது மாலை நேரமாகிய 6 - 7 என்பதாகும். யோகாசனம் செய்வதற்கு முன்பாக உணவு உண்பதனைத் தவிர்ப்பது நல்லது. அவ்வாறு உட்கொண்டு விட்டால் சுமார் நான்கு மணித்தியாலங்கள் கழிந்த பின் யோகாவில் ஈடுபடுவதே அதன் பயனை முழுவதும் பெறுவதற்கு வழிவகுக்கும் என்பது அனுபவசாலிகளின் கருத்து.

அடுத்து ஆடை குறித்து நாம் நோக்குவோமேயானால், எப்பொழுதும் எமது உடலைக் கெளவிப் பிடிக்கின்ற இறுக்கமான ஆடைகளை நாம் தவிர்ப்பது வழைம். யோகாவிற்கும் அவ்வாறே இருப்பினும் பாதுகாப்பான ஆடைகளாக அவை அமைய வேண்டும். குறிப்பாக சற்றுத் தளர்வான அரைக்காற் சட்டை, பெனியன் என்பவை சிறந்தது. பெண்கள் தமது உடல்களை இலாவகமாக வளைப்பதற்கேற்ற ஆடைகளை அணிவது சிறந்தது. ஆடைகளின் நிறம் மற்றவர்களது கண்களை உறுத்தக் கூடாது என்பதற்காக குழுவாக யோகாசனத்தில் ஈடுபடுபவர்கள் வெள்ளை நிற ஆடையை அணிவது வழைம். இவை பருத்தியாக இருப்பின் மிகவும் சிறந்ததாகும். வீட்டில் தனித்து ஈடுபடுவதாக இருந்தால் வெள்ளை நிற ஆடையை அணிய வேண்டும் என்பது அவசியமல்ல, இருப்பினும் வெள்ளை நிறம் மனத்தின் சிந்தனையை நல்ல நிலைப்படுத்தவும் என்ன ஒட்டங்களை தூய்மையாக்கவும் உதவுகின்றது.

இடத்தினைப் பற்றி நாம் கவனத்தில் கொள்வது யோகாவிலே முக்கியமான ஒன்று. ஆசனங்கள் உங்களைக் களைப்படையச்செய்யக் கூடியவையாகும். ஆதலால் தூய்மையான காற்றைப் பெறுகின்ற வகையில் அமைந்த இடங்கள் மிகவும் சிறப்பானவை ஆகும். மாறாக தூய்மையற்ற காற்றை இறைக்கின்ற வெட்ட வெளிப்பிரதேசங்களும், புழுதி மண்டலமாகிய வெளிப்பிரதேசங்களும் உகந்தது அல்ல. ஆசனப்பயிற்சி செய்பவர்கள் தரையின் மீது சமுக்களமோ, கம்பளமோ அல்லது வேறு ஏதாவது ஒரு விரிப்பினையோ விரித்து அதன் மீதிருந்து செய்தல் சிறந்தது. வெறும் தரை யோகாவிற்கு அவ்வளவு உகந்தது அல்ல. நான் முன்னரே குறிப்பிட்டது போன்று வயிறு வெறுமையாக இருந்தால் உங்களால் இருக்கின்ற இடத்திலிருந்து இலகுவாக ஆசனங்களை செய்து முடிக்க இயலும். இத்தகைய ஆசனங்களை செய்து முடித்து பதினெந்து நிமிடங்களின் பின் தண்ணீர் அருந்துவது சிறந்தது. இவற்றினை ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் சிலர் இருந்த இடத்தில் ஆசனமும் செய்து கொண்டு அதேவேளை உணவு, நீர் என்பவற்றை வயிற்றுக்குள் செலுத்துவோரும் உண்டு. அச்செயற்பாடு தவறானதாகும்.

அடுத்து செயற்பாடு குறித்த தன்மையினை நோக்குவோமேயால், அதனை உடலியக்க செயற்பாடு என்பர். இச்செயற்பாடானது ஒவ்வொரு ஆசனம் செய்யும் போதும் மிகவும் உறுதியாகவும், ஒழுங்கான முறையிலும் செய்யப்பட வேண்டும். முடிந்தவரை உடலைத் தளர்த்த நிலையில் (Relax) வைத்திருப்பது நல்லது. ஆசனப் பயிற்சிகள் செய்யும்போது சுவாசத்தினைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். அவயவங்களை விறைப்பாக முழுதுமாக நீட்டிச் செய்ய வேண்டிய நிலையினை முறையாக பின்பற்றி செய்வது சிறந்தது. எந்த ஒரு இயக்கத்தினையும் வலிந்து கட்டாயப்படுத்தி

வெறித்தனமாகச் செய்தல் கூடாது. மாறாக இலாவகமாகவும், படிப்படியாகவும் ஆற்ற வேண்டும். ஒரு ஆசனத்தில் நீண்ட நேரம் அமர்ந்திருத்தல் (பயிற்சி செய்தல்) மிகவும் தவறானதாகும்.

இத்தகைய ஆசனங்களது முறையைகளைக் கொண்டு ஆசன வகை நான்கு என அறிந்து வகைப்படுத்தியுள்ளனர். அவை,

1. இரு கால்களையும் நீட்டி, பிறகு கால்களை மடக்கி உட்கார்ந்த நிலையிலிருந்து செய்யும் ஆசனங்கள்.
2. மல்லாந்து படுத்துக் கொண்டு செய்யும் ஆசனங்கள்.
3. குப்புறப்படுத்துக் கொண்டு செய்யும் ஆசனங்கள்.
4. நின்ற நிலையிலிருந்து செய்யும் ஆசனங்கள்.

இவற்றினை முறையாகக் குருவின் மூலம் பயில்வது மிகவும் சிறந்தது.

இந்நான்கு வகைகளைக் கொண்டு ஆசனங்கள் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு ஆசனங்களையும் விரிவுபடுத்திக் காண்பதற்கான நிலைப்பாடு (சொற் பிரயோகம்) எம்மிடம் அரிதாக உள்ள காரணத்தினால் ஆசனங்களது தன்மையை விடுத்து ஆசனங்களை மட்டும் காண்போம்.

- 1) **உட்கார்ந்து செய்யும் ஆசனம்:** உட்கார்ந்து செய்யும் ஆசனங்களுள் மொத்தம் பன்னிரண்டு அடங்குகின்றன. அவை,

“பத்மாசனம், ஸ்வஸ்திகாசனம், சோமாசனம், உட்ரா பத்மாசனம், யோகா முத்ரா, வஜ்ராசனம், சுப்த வஜ்ராசனம், பச்சிமோட்டாசனம், ஐஞ்சிராசனம், கோழுகாசனம், அர்த்த மத்சியேந்திராசனம், பர்வத்தாசனம்” என்பவையாகும்.

- 2) **மல்லாந்து படுத்துக்கொண்டு செய்யும் ஆசனங்கள்:** இவை நாம் படுத்துக் கொண்டு உடலை இயக்கும் செயற்பாடுகளுக்குள் அடங்குகின்றன. இவை நான்கு வகைக்குள் உட்படுகின்றன. அவை, “சவாசனம், சர்வாங்காசனம், மத்சியாசனம், ஹலாசனம்,” என்பவை ஆகும்.

- 3) **குப்புறப்படுத்துக் கொண்டு செய்யும் ஆசனங்கள்:**

இவை எமது முன்பக்க அவயவங்கள் நிலத்தினில் படுமாறு அல்லது தொடுகை யறுமாறு ஆற்றப்படுவதாகும்.

“பஜங்காசனம், தனுராசனம், சலபாசனம், அர்த்தசலபாசனம், உஸ்த்ராசனம்” என மொத்தமாக ஐந்து ஆசனங்கள் இதனுள் அடங்குகின்றன.

- 4) **நின்று கொண்டு செய்யும் ஆசனங்கள்:**

இவை கால்களது பாதங்கள் நிலத்தினோடு தொடர்புபடும் செயற்பாடாகும். இவை பெரும்பாலும் நின்ற நிலையிலேயே ஆற்றப்படுகின்றன.

“மலை ஆசனம், பாதஹஸ்தாசனம், உட்காடாசனம், 1, 2 (இரண்டு வகைப்படும்)

உத்தியாசனம், ஹஸ்தபாத குஸ்தாசனம், திரிகோணாசனம், சிரசாசனம், சூரிய நமஸ்காரம், சக்ராசனம், வக்ராசனம் என பன்னிரண்டாசனங்கள் (12) நின்ற நிலையில் ஆற்றப்படுபவையாகும்.

இதன்படி யோகாசனம் 108 வகையாக இருப்பினும் இன்று பலராலும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருவது மேற்குறிப்பிட்ட முப்பத்திரண்டு (32) ஆசன வகைகளே! இருப்பினும் சிலர் 72 ஆசனங்களையும் இன்னும் சிலர் அதற்கு மேற்பட்ட ஆசனங்களையும் ஆற்றுவதில் வல்லுனராகத் திகழ்வதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இனி நாம் இவ் ஆசனங்களை முறைப்படி ஆற்றுவதனால் ஏற்படும் நன்மைகள் குறித்து ஆராய்வோம்.

ஆசனங்கள் செய்வதால் ஏற்படும் நன்மைகளும் மாற்றங்களும்

மேற்படி யோகாசனம் செய்வதனால் மனிதனுடைய உடல், உள ஆரோக்கிய மானது மேம்பாட்டைகின்றது எனலாம். அத்தகைய நிலை களினைப் பட்டியலிட்டுக் காணின்,

- 1) ஆசனங்களை முறையோடு, செய்து வந்தால் உடல் வளம் பெறுவதுடன், மிகவும் சுறுசுறுப்பு கிடைக்கப் பெறும்.
 - 2) முதுகெலும்பு எளிதில் வளைந்து இயங்கும் ஆற்றலைப் பெறுவதால், எதனையும் சிறப்பாகப் பணியாற்றும் வகையில் உடலின் ஒத்துழைப்பு உயர்ந்த அளவில் கிடைக்கும்.
 - 3) எப்பொழுதும் நன்றாகப் பசியெடுக்கும்.
 - 4) உடலுக்கு வருகின்ற நோய்கள் ஆரம்ப நிலையிலேயே முறியடிக்கப்படும்.
 - 5) மிகவும் முக்கிய உறுப்புக்களான இதயம், நுரையீரல்கள், மற்றும் மூளைப் பகுதிகள் செழிப்படைந்து சிறப்புடன் பணியாற்றலாம்.
 - 6) தடையில்லா குருதியோட்டம் உடலெங்கும் இயல்பாக ஓடும் செயற்பாடு இடம்பெறும்.
 - 7) உடல் அவயவங்கள் எல்லாம் விறைப்பாக இருக்காமல் எளிதில் இயங்கும் தன்மை பெறும்.
 - 8) தோல், நரம்பு, சினையறுப்பு மற்றும் முதலுறுப்பு என்கிற அனைத்து பகுதிகளும் சீராக இடம்பெறும் (இயக்க நிலை)
 - (9) மூளைக்கு போதியளவு பிராண் வாயு கிடைக்கப்பெறும்.
- இதனைவிட இன்னும் ஏராளமான விடயங்கள் எமக்கு யோகாசனம் செய்வதனால் நன்மையாகக் கிடைக்கின்றன.

இதன் மூலம் எமது உடலில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் எத்தகையது என்பதனைக் காண்போமோனால், ஒரு மனிதன் யோகாசனத்தில் ஈடுபடுவதற்கு முன்னரும், ஈடுபட்டதற்குப் பின்னருமான தேகநிலை அவனில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைக்

கணிக்கும் போது எம்மையே ஆச்சரியப்படுத்துகின்ற பல செய்திகள் எமக்குக் கிடைக்கப் பெறுகின்றன. இற்றைக்கு ஐயாயிரம் ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்தது எனக் கணிக்கப்பெறும் இது மனிதனது உடலில் மட்டுமல்ல உள்தினிலும் மாற்றத்தினைக் கொண்டு வரவல்லது. அத்தகைய மாற்றங்கள் குறித்து நாம் நோக்கின்,

1) சீரான சுவாசம்

யோகாசனத்திற்குப் பின்னர் எமக்கு இலகுவான சுவாசம் கிடைக்கப் பெறுகின்றது. இது சீராக அமைவதனால் இதயத்திற்கு தேவையான இரத்த ஓட்டத்தினை சீராக்கி எமது உடலையும், உள்தினையும் சரிவரப் பாதுகாக்கும். இதனால் “இதய ரீதியான கோளாறுகள் (மாரடைப்பு), மன அழுத்தம் குருதி அழுக்கம்” என்பன ஏற்படாதிருக்கும்.

2) அழிய உடல் அமைப்பு

இது உடலிலே இடம் பெறும் மாற்றமாக அமையப் பெறுகின்றது. யோகாசனம் செய்வதற்கு முன்னர் எமக்கு உடற்பருமன், தொந்தி (வயிறு) என்பவை இருந்திருப்பின் அவை சீர்படும். நாம் வளைந்து, நெளிந்து யோகாசனம் செய்வதனால், எமது உடல் அழகான வடிவநிலைக்கு மாற்றம் பெறுகின்றது. அதாவது யோகாசனம் செய்யும் போது உடலில் காணப்படுகின்ற தேவையற்ற கொழுப்புக்களும், ஊனை சதை எனப்படுகின்ற தேவையற்ற சதைகளும் கரைந்து போகின்றன.

3) உடலுக்கு ஆற்றலும் - சீரான கியக்கமும்

நம்முடைய உடலில் நோய் வராமல் தடுக்கக்கூடிய மாற்றங்களை உடலில் ஏற்படுத்துவதோடு பல மடங்கு ஆரோக்கிய செயற்பாட்டு நிலைகளை தூண்டல் - துலங்கல் மூலம் செயற்படுத்துகின்றது. இங்கு மூளையானது நரம்பு மண்டலங்களின் வாயிலாகப் பலம் பெறுகின்றன. யோகாசனம் செய்பவர்களுக்கு மூளை தொடர்பான நோய்களும் கோளாறுகளும் ஏற்படுவது தடைப்படுகின்றது. இரத்த ஓட்டம் சீராகி - உடலில் ஏற்படும் வாயுக்கோளாறுகளும் தடுக்கப்படுகின்றன. உடலில் தேங்கி யிருக்கும் நச்சுக்கள் (இரத்தத்துடன் தங்கியிருக்கும் தன்மைகள்) அற்றுப்போகும்.

4) மன அமைதி, மன அழுத்தம் என்பவை நீங்கப் பெறும்

மனிதர்கள் எப்பொழுதும் பலதரப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்குள் சிக்கி மன உள்ச்சலுக்குள்ளாவார்கள். இதிலிருந்து விடுபடக் கூடிய பெரிய மாற்றத்தினை யோகாசனம் ஏற்படுத்தித் தருகின்றது. அதாவது தினமும் காலையில் யோகாசனத்தில் ஈடுபடுவதால் நம்முடைய சிந்திக்கும் ஆற்றல் மேம்படுகின்றது. இதனைவிட மனப் பதட்ட நிலைகள் நீங்கும். அமைதியும், சந்தோசமும் கிடைக்கப் பெற்று மன அழுத்தத்திலிருந்து விடுதலை கிடைக்கப் பெறும்.

5) வலிகள் நீங்கப் பெறும்

அதாவது நாம் ஒரே இடத்தில் அமர்ந்து வேலைகள் செய்பவர்களாயின் எமக்கு உடற் பாகங்களிலும், மூட்டுக்களிலும் வலியானது ஏற்படும். அதன் நிலையில்

மாற்றத்தினைக் கண்டு கொள்ள விரும்பினால் நாம் யோகாசனத்தில் ஈடுபடவேண்டும். கர்ப்பகாலத்தில் ஏற்படும் இரத்தச்சோகை, முதுகுவலி, கால்வலி, செரிமானப் பிரச்சினை என்பவற்றையும் இவை போக்கும். உடலில் சமநிலை எனும் மாற்றத்தினை யோகாசனம் செய்வதன் மூலம் நாம் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

யோகாசனத்தின் முழுமைப்பயனைப் பெறவேண்டுமெனின் யோகாசனம் செய்து முடித்தபின் ஓய்வுநிலை ஆசனத்தினைக் கட்டாயம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அது சாந்தி ஆசனம் அல்லது சவாசனம் என அழைக்கப்படும். இதன்போது இரத்த ஒட்டமானது சீராகி உறுப்புக்களெல்லாம் இயல்பான நிலையினை அடைகின்றது.

யோகாசனத்தின்போது எமக்கு முப்பத்தொரு (31) இணைநரம்புகளானது வலிமை பெறுகின்றது. இதனால் வயிற்றுத் தசைகள் இறுக்கப்பட்டு மலச்சிக்கல், இன்மை ஜீரண சக்தி, என்பனவும் அடர்னல், தெராய்ட் சுரப்பிகளை நல்ல பணியின் தூண்டுதலாகவும் அமைத்து பயன்தருகின்றது. அதுமட்டுமன்றி உடல் உயரமாக வளரவேண்டும் என்பவர்களுக்கு பாதஹஸ்தாசனம் உறுதுணை புரிகின்றது.

இத்தகைய யோகாவின் பயன்களையும், அவை எமது உடலில் கொண்டு வரும் மாற்றங்களையும் உணர்ந்த ஸ்ரீ ரவிசங்கர், பாபா ராமதேவ் போன்றோர்கள் ஆற்றும் சேவை அளப்பரியதாகும். யோகாசனத்தினை மக்களிடையே கொண்டு சேர்க்கும் நிறுவனங்களாக, “வாழுங்கலை, பதஞ்சலி பீடம்” என்பவை திகழ்கின்றன.

இன்றைய கணனி உலகில் அனைவரும் உடற்பயிற்சி என்பதே மறந்து விட்டார்கள். நிற்க இருக்க நேரமின்றி ஓடித்திரிந்தவர்கள் ‘கொவிட் - 19’ (கொரோனா) எனும் வைரஸ் தாக்கத்தினால் வீட்டினுள் முடங்கி கிடக்கின்றனர். தொழிலாத்துப் சாதனங்களில் பாரிய வளர்ச்சி கண்டிருந்தாலும் வியத்தகு விஞ்ஞானத்தில் திளைத்திருந்தாலும் கொரோனா வைரசிற்கு தீர்வு காணமுடியாது. கொத்துக் கொத்தாக உயிர் பலியினை கண்களால் கண்டு மனதினால் நொந்து கொண்டிருக்கின்றோம். மீண்டும் பழையக்குத் திரும்புங்கள் எனும் மகுட வாசகத்தினைக் கடைப்பிடிக்கின்றோம்.

“பல்போன பிறகு முறுக்குச் சாப்பிட ஆசை வரும்” என்பது இயல்பு. அதேபோலத்தான் ஏகப்பட்ட நோய்கள் எம்மை ஆக்கிரமித்த பின் வைத்தியரை அணுகி அதற்கான வைத்தியத்தினைப் பெற்றுக் கொள்கின்றோம். எது வந்தாலும் வருவதன் முன் ஆலோசிப்பதே சாலச்சிறந்ததாகும். வருமுன் காக்கக் கூடிய நல்ல உடல் நிலையினை யோகாசனத்தின் மூலம் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

“அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது
அதனிலும் அரிது கூன், குருடு செவிடு பேடு
நீங்கிப் பிறத்தல் அரிது”

எனும் ஒளவையின் வாக்கிற்கிணங்க பெறுதற்கரிய மானுடப் பிறவியினைப் பெற்றுக் கொண்ட நாம் யோகாவின் மூலமாக நன்மைகளினையும் உடல் ஆரோக்கியத்தினையும், மனமகிழ்ச்சியினையும், உற்சாகக் களிப்பினையும் முத்தியின்பத்தினையும் பெறுவோமாக!

இடுக்கண் அழியாமை

தொழிலின் முயற்சியினை மேற்கொண்டிருக்கும்போது, இயற்கையினாலாவது, பொருளின்மை காரணமாகவாவது துன்பம் வந்தபோது அதற்கு மனம் கலங்காமல் இருக்கவேண்டும் என்பதாகும். ‘இடுக்கண்’ என்பது துன்பம் என்பதைக் குறிக்கும். மனங்கலங்குதல் கூடாது என்பதை ‘அழியாமை’ என்பது குறிக்கும். ‘அழியாமை’ என்று வேறு எந்த அதிகாரமும் முடியவில்லை. காமத்துப் பாலில், ‘அழிதல்’ என்று இரண்டு அதிகாரங்கள் முடிகின்றன. அவை ‘நிறை அழிதல்’ ‘உறுப்பு நலன் அழிதல்’ என்பனவாகும்.

‘இடுக்கண் அழியாமை’ என்ற இந்த அதிகாரத்தின் முதலிரண்டு குறட் பாக்களும், துன்பம் உண்டான போது மனங்கலங்கி அழியாதிருக்க வேண்டுமென்றும் அதற்கு வழியினையும் கூறுகின்றன. மூன்று நான்கு ஐந்து பாடல்களும் தொடர்ந்து துன்பங்கள் வரவும் கூடும் என்பதைக் குறிக்கின்றன.

ஆறாம் குறட்பா, பொருள் குறைந்தபோது துன்பறுதல் கூடாது என்று கூறுகின்றது. ‘ஊழ்’ என்ற அதிகாரத்தில் கூறப்படும் ஒன்பதாம் குறட்பாவினையும் இத்துடன் ஒப்பிட்டுக் காணலாம். கடைசிநான்கு குறட்பாக்களும் மெய்வருத்தத்தால் துன்பம் உண்டான போது, அதற்கு மனம் கலங்காதிக்க வேண்டுமென்றும், அதற்கான வழியினையும் எடுத்து விளக்குகின்றன. நான்காம் குறட்பா, சேற்று நிலத்தில் க்ஷமையேற்றிய வண்டியினை இழுத்துச் செல்லும் ஏருதினைக் காட்டி முயன்று தொழில் செய்ய வேண்டும் என்பதனைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. ‘இடுக்கண்’ வந்த போது மனம் கலக்கம் அடைந்துவிட்டால், அறிவும் இருளடைந்துவிடும். மேற்கொண்டு முயற்சி செய்ய முடியாமல் போய்விடும். ஆதலால் ‘நகுக’ என்று கூறிய முதற்குறட்பா, இடுக்கணை நீக்கும் வழியினைக் கூறிற்று என்பதாகும்.

அறிவுடையான் மிகவும் சிறந்தவனாவான். வெள்ளத்தினைப்போல் துன்பம் வந்தாலும் அது அறிவுடையானை ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது. அவன் மனதில் நினைத்தாலே இடும்பை கெட்டுவிடும். இரண்டாம் குறட்பா நன்கு விளக்கம் தருகிறது. மூன்றாம் குறட்பா இக்கருத்தினை நயம்பட எடுத்துக்காட்டுகிறது. நான்காம் குறட்பா உவமையுடன் இவ்வண்மையினை மெய்ப்பிக்கின்றது. துன்பம் அடுக்கடுக்காக வருதல் உண்டு என்பதனைக் காட்டி அப்படியே வந்தாலும் மனங்கலங்காத அறிவுடையான் அவைகளை அழித்துவிடுவான் என்று ஐந்தாம் குறட்பா கூறுகின்றது. பொருள் குறைந்தபோது ஒருவன் நினைக்கவேண்டியதை ஆறாம் குறட்பா குறித்துக் காட்டுகிறது. ஏழாம் குறட்பா ‘இந்த உடம்பு துன்பங்கள் தாக்குவதற்கு இலக்கான இடமாகும்’ என்பதை உணர்ந்து, இடுக்கண் வந்தபோது கலங்கவே கூடாது என்கிறது. இடும்பையினை, இயல்பாக வருவதொன்று என்று அறியும் மனப்பண்பாட்டினைக் கொள்ளுமாறு எட்டாம் குறட்பா கூறுகின்றது. இன்பத்தினை மிகமிக அதிகமாக நூகருகின்ற மனம் படைத்தவனே துன்பம் வந்தபோது கலங்குவான் என்றும், அவ்வாறு கொள்ளாதவன் எந்தத் துன்பத்திற்கும் வருந்தமாட்டான் என்பதை ஒன்பதாம் குறட்பா

கூறுகின்றது. பத்தாம் குறட்பா அரியதோர் கருத்தினை வெளியிடுகின்றது. நினைக்கின்ற மனம் படைத்துவிட்டால், பகைவர்களும் போற்றும் சிறப்பினைப் பெறுவான் என்று பத்தாம் குறட்பா குறிக்கிறது.

(நஸ்ரி: திருக்குறள் அதிகார விளக்கம்)

சிறுவர் விருந்து

மைய்மீமை

ஹந்தூர் அறுமுகநாவலர்

ஒருநாள் விடியற்காலையில் இரண்டு சிறுவர்கள் ஒரு சந்தைக்குப் போய், தங்களுடைய சிறிய கடைகளில் தாங்கள் கொண்டுபோன பொருள்களைப் பரப்பி வைத்து விற்கிறதற்காக உட்கார்ந்தார்கள். ஒரு கடையில் பழங்களும் காய்கறிகளும் மற்றொன்றில் தேங்காடும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. சந்தை கலைந்தது. இந்தச் சிறுவர் களிடத்தும் பலபேர் பொருள்கள் வாங்கிக் கொண்டு போயினார்கள்.

முருகனுடைய கடையில் எல்லாம் விற்றுக் கடைசியாய் ஒரு மூலாம்பழம் மாத்திரம் இருந்தது. ஒரு பெரிய மனிதர் வந்து, கையை அந்த மூலாம்பழத்தின் மேல் வைத்து, “எவ்வளவு பெரிய மூலாம்பழம்! இதற்கு என்ன விலை சொல்லுகிறாய்? அடா, தம்பி!” என்று கேட்டார்.

“இந்த மூலாம்பழம் ஒன்றுதான் என்னிடத்தில் மிகுந்தது: இது நல்ல பழம் போல் தோன்றினாலும் இதில் கொஞ்சம் பழது இருக்கின்றது, ஐயா!” என்று சொல்லி அந்தச் சிறுவன் அந்தப் பழத்தை மறுபுறம் திருப்பிக் காட்டினான்.

ஆம், ஆம், பழது இருக்கின்றது! எனக்கு அது வேண்டாம் என்று சொல்லி, அந்தப் பெரிய மனிதர் அந்தச் சிறுவனுடைய அழகிய வஞ்சகமில்லாத முகத்தைப் பார்த்து, “உன்னுடைய பழத்திலுள்ள பழதை வாங்க வருபவர்களுக்குக் காட்டுவது விற்க வந்த உனக்கு ஆகுமா?” என்று கேட்டார்.

“போய் சொல்வதைப் பார்க்கிலும் இது நல்லது, ஐயா!” என்று அந்தச் சிறுவன் பணிவுடன் சொன்னான். “நீ சொன்னது சரி, அடா, தம்பி! ஒரு போதும் அதை மறவாதே, நான் உன்னுடைய கடையை இனி மறவேன்.” என்று சொல்லி, அந்தப் பெரிய மனிதர் கிருஷ்ணன் கடை முகமாகத் திரும்பி இது என்ன நல்ல பழத் தேங்காயா? என்று கேட்டார். “ஆம் ஐயா! நல்ல பழக்காய், நேற்றுத்தான் பிடுங்கினது, நான்தான் உரித்தேன்.” என்று கிருஷ்ணன் மறுமொழி சொன்னான். அந்த பெரிய மனிதர் அதை வாங்கிக் கொண்டு வீட்டுக்குப் போயினார்.

“முருகா! நீ என்ன பெரிய மூடன்! மூலாம்பழத்திலுள்ள பழதை அந்த மனிதனுக்குக் காட்டுகிறதா? நீ சொன்ன உண்மைக்காக அந்தப் பழத்தை இனி வீட்டுக்குக் கொண்டுபோ, அல்லது எங்கோவது ஏறிந்துவிடு. அந்த மூட்டுக்காயை வாங்கிக் கொண்டு போகின்றாரே! அவர் அதைப்பற்றி என்ன அறிந்துவிட்டது? நல்ல

பழக்காய்கள் விற்ற விலைக்கே அதையும் விற்றேன். அந்த முலாம்பழத்தை ஒன்றும் பாராமல் வாங்கிக் கொண்டு போயிருப்பார்.”

“கிருஷ்ண! எனக்கு இன்று காலமே கிடைத்த காசைப்போல இரண்டு பங்கு காசுதான் வந்தாலும் நான் ஒரு பொய் சொல்லவும் மாட்டேன். பொய்யாய் நடக்கவும் மாட்டேன். அல்லாமல் இது கடைசியிலே எனக்குத்தான் நயம்: எனக்கு ஒரு வழக்கக்காரர் அகப்பட்டார்: உனக்கொருவர் போய்விட்டார்!”

அது அப்படியே நடந்தது. மறுநாள் அந்தப் பெரிய மனிதர் தனக்கு வேண்டிய பழங்களையும் காய்கறிகளையும் எல்லாம் முருகனிடத்திலேயே வாங்கினார். கிருஷ்ணனுடைய கடையில் ஒரு சல்லிக்குக் கூட ஒன்றும் வாங்கவில்லை. இந்த விதமாகவே அந்த வருஷம் கழிந்தது. முருகனிடத்தில் எப்போதும் நல்ல பொருள் வாங்கலாம், என்று கண்டுகொண்டு அவர் அவனுடைய கடைக்கே எப்போதும் போவார்: சிலவேளை அவனிடத்தில், “மறு வருஷம் நீ என்ன செய்யப்போகிறாய்?” என்று விசாரிப்பார்.

மறு வருஷம் அந்தப் பெரிய மனிதருடைய பண்டகசாலையில் ஒரு நம்பிக்கையான சிறுவன் வேண்டியிருந்தது. அவர் முருகனைப் பார்க்கிலும் வேறொருவன் அகப்படான் என்று நினைத்து, முருகனுக்கே அந்த வேலையைக் கொடுத்தார். அவன் தன் எச்மானனுக்குத் தன்னிடத்தில் மேலும் மேலும் நல்ல எண்ணம் வரும்படி நடந்து, ஒவ்வொரு உத்தியோகமாக உயர்ந்து, கடைசியில் எச்மானனோடு வர்த்தகத்தில் ஒரு பங்காளி ஆயினான்.

(பாலபாடம் - கிரண்டாம் புத்தகம்)

பிரமஸ்ரீ சங்கர சுப்பையர்

பிரமஸ்ரீ சங்கர சுப்பையர் யாழ்ப்பானத்தில் சங்கீத கதாப்பிரசங்க மரபை வளர்த்தவர். ஆத்மஞானமுடைய இவர் உடுவில் கிராமத்தில் பிறந்தவர். ஆதியில் உடுவில் கிராமத்திலிருந்த சிவன் கோவில் போர்த்துக்கேயர் வருகைக்குப் பின்னர் அழிவடைந்தது. போர்த்துக்கேயரால் அழிக்கப்பட்ட இந்த சிவன் கோவிலுக்கு அருகிலிருந்த கேணிக்கரையில் வயிரவர் வழிபாட்டை நடாத்தி சைவத்தைக் காத்து வந்த பரம்பரையில் பிறந்தவர்தான் பிரமஸ்ரீ சங்கர சுப்பையர். இவரது கதாப்பிரசங்கம் இலங்கையில் மட்டுமன்றி இந்தியாவிலும் பெரும் வரவேற்பு பெற்றமை சிறப்புக்குரியது.

இவர் 1924ஆம் ஆண்டு இந்தியாவிற்கு சென்றிருந்தபோது, அங்கு விசேட தீட்சை பெற்று “சச்சிதானந்த ராஜயோகி” என்ற நாமத்தோடு இலங்கை திரும்பினார். மாவிட்டபுரம் கந்தசவாமி கோவில் பெருந்திருவிழாவில் இவரது உரை முக்கியத்துவம் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பிரமஸ்ரீ சங்கர சுப்பையர் இறுதிக் காலத்தில் கீரிமலையில் ஆச்சிரமம் அமைத்து வாழ்ந்து வந்தார். இவரது சமாதி கீரிமலையிலுள்ள சடையம்மா சமாதிக் கோவிலுக்கு அருகில் அமைந்துள்ளது.

மஹார்சவம் - சில சிறப்புத் தகவல்கள்

மஹார்சவம் என்பது பல தத்துவமான கருத்துக்களைத் தெளிவுபடுத்துவதாயுள்ளது. நல்ல ஞானத்தையும் போக மோட்சத்தையும் ஆன்மாக்களுக்கு அளிப்பது மஹார்சவம் ஆகும். உற்சவ ஆரம்பம் கொடியேற்றம் வரையான கிரியைகள் படைத்தலையும், வாகனத்திருவிழா காத்தலையும் இரதோர்சவம் அழித்தலையும், மௌன உற்சவம் மறைத்தலையும், தீர்த்தஉற்சவம் அருளலையும் குறிப்பதாக நடாத்தப்படுகின்றது.

இப்படியான ஆலய உற்சவங்களில் பங்குபற்றுபவர்களுக்கும் வழிபடுபவர்களுக்கும் தீட்சை பெறா விட்டாலும் தீட்சை பெற்ற பலன் கிட்டியதாக ஆகமங்கள் உணர்த்துகின்றன. ஆலயங்களில் நடைபெறும் நித்திய பூசையில் உண்டாகும் குற்றங்களையும் நைமித்திய பூசைகள் நீக்குவனவாக உள்ளன. நைமித்திய உற்சவங்களில் சிறந்தது கொடியேற்றம் ஆகும். கொடிமரத்தின் மேல் மூன்று குறுக்குத்தண்டுகள் இச்சாசக்தியாகவும், கிரியாசக்தியாகவும், ஞானாசக்தியாகவும், இரண்டு குறுக்குத்தண்டுகள் சூரியனையும், சந்திரனையும், கொடியேற்றம் கயிறு அனுக்கிரக சக்தியாகவும், கொடி வாயுவாகவும், கொடியிலுள்ள மையப்படம் அவ்வக்கோயில் மூலமுர்த்திகளின் சக்தியையும் குறிக்கும். சௌகமங்களில்- மூன்று பொருட்களான பதி, பசு, பாசம் என்பவற்றில் பசு எவ்வாறு பாசத்தினின்று விலகி இறைவனைப் பற்றிக் கொள்வது என்பதையும் விளக்கி நிற்கின்றது. கொடிமரம் பதியையும், கொடிச்சீலை பசுவையும், தர்ப்பைக் கயிறு பாசத்தையும் குறிக்கின்றது. கொடிக்கம்பத்தில் காணப்படும் முப்பத்திமுன்று கணுக்கள் மானுட சரீரத்திலேயுள்ள மூள்ளந்தண்டில் முப்பத்திமுன்று எலும்புக்கோர்வைகளை குறிக்கின்றது.

மஹார்சவ ஆரம்பதினமாகிய துவரரோகண தினத்திற்கு (கொடியேற்ற நாளுக்கு) முதல் நாள் மாலையிலேயே சில பூர்வாங்கக் கிரியைகள் ஆரம்பமாகிவிடும். ஆலயம் அமைந்துள்ள கிராமத்திலுள்ள தீய சக்திகள், துட்டத்தன்மைகள் முதலியவற்றால் பெருவிழாவிற்கு இடையூறு ஏற்படாமல் மங்கலமுண்டாகும்படி காவற்தெய்மாகிய வைரவப்பெருமானுக்கு விசேட பூஜை ஒமம், பலிஎன்பன செய்தலே கிராம சாந்தி ஆகும். இதனைப்புரிந்து கொள்ளாத பலர் மஹார்சவத்துக்கு முதல் நாள் பேய் பிசாசகளைக் கட்டிவைப்பதாகவும், கொடியிறக்கநாளில் அவிழ்த்து விடுவதாகவும் கூறுவர். காவலை உறுதிப்படுத்திவைரவரிடம் வேண்டுதல் நடத்துவது போலவே மஹார்சவ இறுதியில் வைரவரை மகிழ்விக்கும் வகையில் வைரவர் மடை நடத்தப்படுகின்றது. நிலத்திலுள்ள குற்றங்குறைகளை நீக்குவதற்காகச் செய்யப்படுவது வாஸ்து சாந்தி என்னுங்கிரியை ஆகும். பூமிக்கு அதிபதி பிரம்மா, மழைக்கடவுள் இந்திரன், இவர்களை மகிழ்வித்து வழிபாடியியற்றுவது வாஸ்து சாந்தியில் இடம் பெறுகின்றது. ரஷா என்பது காப்பு. காவலுக்கு கட்டப்படுவது காப்புக்கட்டுதல் எனவும் கூறுவர்.

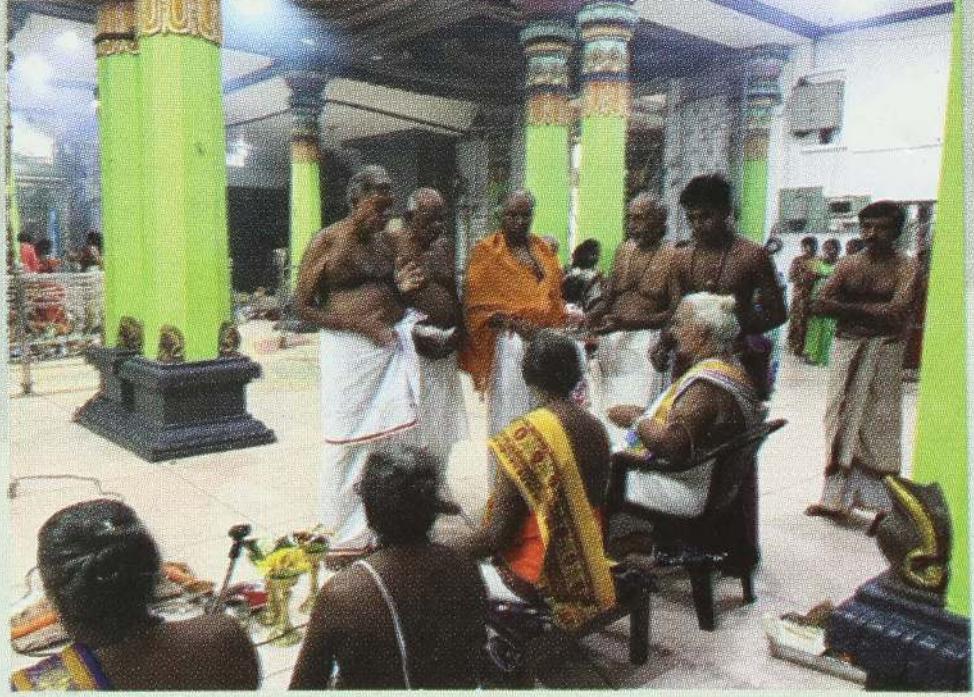
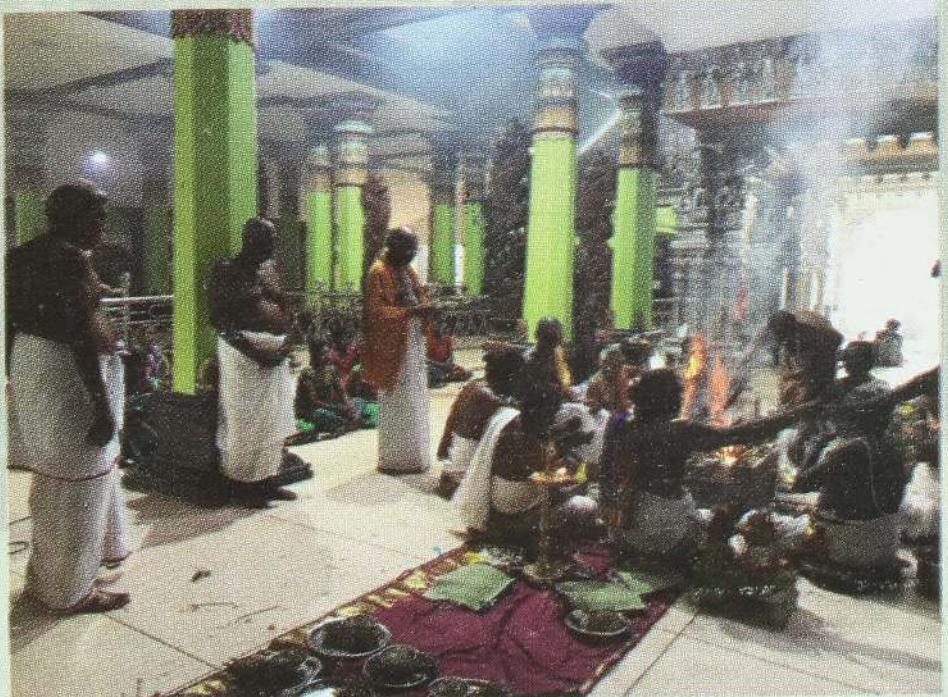
தேரானது அழித்தலை குறிப்பது. தேரின் பாகங்கள் பிரபஞ்சத் தோற்றத்தையும், அதன் பீடம், இருதயத்தையும் குறிப்பன. அங்கு இறைவன் வீற்றிருந்ததும் தேர் ஓடுகின்றது. வாழ்க்கைத் தேர் சிறப்பாக ஓடுவதற்கு நமது இருதய பீடத்திலே இறைவனை எப்போதும் எழுந்தருள வைத்திருக்க வேண்டும். மறைத்தலாகிய தொழிலிலைக்குறிப்பது சூரணோற்சவம். ஆன்மாக்களை ஆணவாதி மலங்களில் அழுந்தச் செய்வது அகவாயிலாக இறையுணர்வு பெறச் செய்வது ஆண்டவனின் அருள் நோக்கம் ஆகும். திருப்பொற்கண்ணம் இடித்து, தீர்த்தமாடிய பின் சுவாமியை யாக வாசலில் கொண்டு வந்து யாக தரிசனம் செய்வித்துப் பூரணாகுதி வழங்குவர்.

பொதுவாக எல்லாக்கோவில்களிலும் பெருவிழாக்கள் பத்துநாட்கள் நடைபெறுவது வழக்கம். ஆனால் சில திருக்கோவில்களில் பத்துநாட்களுக்கும் மேற்பட்டும் திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. அவைகளுக்கும் விதிகள் நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளது.

(தினையம்)

துர்க்காநேவி தேவஸ்தானத்தில்
நவக்கிரகஹோமம் 14.08.2020

தெல்லிப்பழை
ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தான
தலைவாசல்
நவதள ஞாஜகோபுர மாதிரி வரைபடம்

